

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு-II

மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவம்
பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது

Under the State Educational Policy (SEP-2024)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - II

Tamil Poetry Selections

III & IV Semester

BA/ Bsc / BCA /Bsc(fad) BPA/BVA/BSW-TAMIL LANGUAGE

(For All Arts & Science Students)

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு

BENGALURU CITY UNIVERSITY

Bengaluru-560001.

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - II

**A Prescribed Tamil Text book (Poetry Selections) for BA/ Bsc / BCA /Bsc(fad)
BPA/BVA/BSW Degree Courses (III & IV Semester) For all Arts and Science
Students**

Chief Editor: Prof.U.Basavaraju

**Member, Board of Studies in Tamil & Malayalam, Bengaluru City University &
Professor of Tamil, Maharani Cluster University Bengaluru-560001. (Rtd)**

Edited by: Prof.I. Arockia Mary

HoD of Tamil, (Rtd)

**St.Joseph' s college (Autonomous) Lalbagh road,
Bengaluru-560027.**

Published by:

Bengaluru City University, Bengaluru-560001

© Bengaluru City University.

Pp.

First Print – 2025

பேரா. உ. பசுவராசு.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

வெளியீடு:

பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகம்.

FOREWORD

I am happy to present the new edition of the Tamil text book **TAMIL CHEIYUL THIRATTU** –II For the **III** and **IV** semester **BA/ Bsc / BCA /Bsc(fad) BPA/BVA/BSW** degree courses of **Bengaluru City University** (BCU) published by Bengaluru City University. I hope this new textbook will be a rewarding experience for both Teachers and students. Board of studies – Tamil, BCU has taken this initiative of selecting, editing and designing this textbook. I thank the Chief Editor, Editor, members of the text book committee and the staff of Bengaluru City University for publishing this book.

Prof. K.R.Jalaja
Vice-Chancellor
Bengaluru City University

Preface

As per the request of the Board of Studies in Tamil, Bengaluru City University is bringing out the Tamil Text Book of Poetry **“Tamil Cheiyul Thirattu-II** for the **III** and **IV** semester **BA/Bsc/BCA/Bsc(fad)BPA/BVA/BSW (For all Arts and Science Students)** degree courses of Bengaluru City University (BCU)

The Tamil Students of this University will be very much benefited by this Publication.

I thank our University Vice-Chancellor Prof. K.R.Jalaja and Registrar of Bengaluru City University for their Consistent support for this publication.

I thank the Members of Board of Studies for their efforts in the preparation of this textbook.

Prof/Dr.Jyothi Venkatesh

Chairperson

Board of Studies in Tamil

& Malayalam,

Bengaluru City University.

Members of the Board of Studies in Tamil

1. Prof. U. Basavaraju

Chief Editor

Member, Board of Studies in
Tamil and Malayalam,
Bengaluru City University and
HoD of Tamil, (Rtd)
Maharani Cluster University,
Bengaluru-560001.

2. Prof. I. Arockia Mary

Editor

HoD of Tamil,(Rtd)
St. Joseph's University,
Lalbagh Road, Bengaluru-560027

முன்னுரை

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகராம் பெங்களூருவில் அமைந்து கலை ,அறிவியல் , வணிகம், நிர்வாகவியல் ,கணினி மற்றும் பல்வேறு துறைக் கல்வியை வழங்கி வரும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்திறன் பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்து வருகிறது.

மாணவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கிக் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. -அது தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு -II ஆக வெளிவந்துள்ளது. இது BA/ Bsc / BCA /Bsc(fad) BPA/BVA/BSW பட்ட வகுப்பிற்குரிய மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவ மாணாக்கர்களுக்கு உரியது .

கர்நாடகத்தில் தமிழ் பயிலும்,பயில வரும் அண்டை மாநில மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழக பாட நூல் குழுவினரால் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் உருவாகப் பல வகைகளிலும் உதவிய பாடநூல் குழுவினருக்கும்,புலவர். கார்த்தியாயினி அம்மையார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரா.உ. பசுவராசு.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

தமிழ்ப் பாடநூற்குழு

பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகம்.

பொருளடக்கம்

மூன்றாம் பருவம் (BCU) (For All Arts and Science Students)	நான்காம் பருவம் (BCU) (For All Arts and Science Students)
<p>அலகு- I - செய்யுள் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி</p> <p>அலகு - II - செய்யுள் நந்திக் கலம்பகம்</p> <p>அலகு- III- செய்யுள் சித்தர் பாடல்கள்</p> <p>அலகு-IV - இலக்கணம் பொருள் இலக்கணம்</p> <p>அலகு- V – நாடகம்- ஒற்றைக்கால் பறவை</p> <p>மாணவர்களின் கவனத்திற்கு பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய- ஒற்றைக்கால் பறவை என்னும் நூலைத் தனியாக வாங்கிப் படிக்கவும்.</p>	<p>அலகு - I - செய்யுள் பாரதிதாசன் கவிதைகள்</p> <p>அலகு-II – செய்யுள் பூங்கொடி- காவியம் சிறைவிடு காதை</p> <p>அலகு- III- செய்யுள் ஆசியஜோதி (கருணைக் கடல்)</p> <p>அலகு -IV - இலக்கணம் 1.யாப்பு 2.அணி இலக்கணம்</p> <p>அலகு- V – இலக்கியத்தின் உயிர் (கட்டுரைத் தொகுப்பு)</p> <p>மாணவர்களின் கவனத்திற்கு பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய- இலக்கியத்தின் உயிர் என்னும் நூலைத் தனியாக வாங்கிப் படிக்கவும்.</p>

மூன்றாம் பருவம்

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி

குறவஞ்சி நாடகம் என்று போற்றப்படும் இந்நூல் வடகரை அரசனான சின்னணஞ்சாத் தேவரின் அவைப்புலவராக விளங்கிய திரிசூடராசப்பக் கவிராயர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. இவர் தென்காசி மாவட்ட அருகில் உள்ள மேலகரம் என்னும் ஊரைச் சார்ந்தவர். திருக்குற்றாலநாதாரின் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்ட இந்நூல் அன்றைய மதுரை மன்னனான முத்துவிஜயரங்க சொக்கநாத நாயக்கரின் பாராட்டையும் பரிசையும் பெற்றது.

திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி தமிழ்ச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்று. தமிழ்நாட்டின் தென்கோடியில் தென்காசிக்கு அருகில் அமைந்திருக்கும் குற்றாலம் எனும் ஊரின் சிறப்பைப் புகழ்ந்து அங்குள்ள ஈசரான குற்றாலநாதரைப் போற்றித் தெய்வக் காதல் பற்றிய கற்பனையை அமைத்துப் பாடப்பெற்ற நூல் ஆகும்.

கதை அமைப்பு

குறவஞ்சி நாடகத்திற்கென வரையறை செய்யப்பட்ட கதை அமைப்போடே இந்நூலும் விளங்குகிறது. குற்றாலநாதரின் திருவுலா எழுச்சியைக் குறித்து முன்னரே கட்டியங்காரன் கூறுகிறான். திருவுலா தொடங்குகிறது மூவர் தமிழும் நான்மறைகள் முழங்கக் குற்றாலநாதர் வீதியில் உலா வருகிறார். குற்றாலநாதாரின் திருவுலாவைக் காணப் பெண்கள் எழுந்து வருகின்றனர். அப்பொழுது பந்து ஆடிக்கொண்டிருந்த வசந்தவல்லி (கதைத்தலைவி) என்பவளும் திருவுலாக்காண வருகிறாள். தோழியின் வாயிலாக இறைவனைப் பற்றி அறிந்த வசந்தவல்லி இறைவன் மீது காதல்கொண்டு தோழியைத் தூதனுப்புகிறாள். இந்நிலையில் குறிசொல்லும் குறத்தி தெருவழியே வருகிறாள். தோழி அவளைக் குறிசொல்ல அழைத்தவுடன் குறப்பெண் தன்நாட்டு மலைவளத்தையும் தொழில்வளத்தையும் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறுகிறாள். பின் வசந்தவல்லி கையைப் பார்த்து அவள் குற்றாலநாதர் காதல் கொண்டுள்ள செய்தியையும், (தலைவனின்) குற்றாலநாதரின் புகழ்பற்றியும் எடுத்துச்சொல்லி வசந்தவல்லியின் எண்ணம் நிறைவேறும் என்று குறி சொல்லிப் பரிசு பெறுகிறாள் குறத்தி. அவள் கணவன் அவளைக் காணத் தேடிவருகிறான். குறத்தி, அவனிடம் நடந்ததைச் சொல்ல இருவரும் குற்றாலநாதரைப் பாடி இன்பம் அடைகின்றனர். இவ்வாறு கதை முடிகிறது.

திரிசூடநாதர் பவனிவருதலைக் கட்டியக்காரன் கூறுதல்

- 1 இடியின் முழக்கொடு படரும் முகிலென
யானை மேற்கன பேரிமுழக்கமும்
துடியின் முழக்கமும் பரந்து திசைக்கரி
துதிக்கை யாற்செவி புதைக்கவே
அடியர் முழக்கிய திருப்ப லாண்டிசை
அடைத்த செவிகளும் திறக்க மூவர்கள்
வடிசெய் தமிழ்த்திரு முறைகள் ஒருபுறம்
மறைகள் ஒருபுறம் வழங்கவே.

- 2 சேனைப் பெருக்கமும் தானைப் பெருக்கமும்
தேரின் பெருக்கமும் தாரின் பெருக்கமும்
ஆனைப் பெருக்கமும் குதிரைப் பெருக்கமும்
அவனி முழுதினும் நெருங்கவே
மோனைக் கொடிகளின் காடு நெடுவெளி
மூடி அடங்கலும் ஓடி இருண்டபின்
ஏனைச் சுடர்விரி இடப கேதனம்
எழுந்து திசைதிசை விளங்கவே.

வசந்தவல்லி வருதல்

- 1 வங்காரப் பூஷணம் பூட்டித் திலதந்தீட்டி
மாரனைக்கண் ணாலே மருட்டிச்
சிங்கார மோகனப் பெண்ணாள் வசந்தவல்லி
தெய்வரம்பை போலவே வந்தாள்.
- 2 கண்ணுக்குத் கண்ணினை சொல்லத் திரிசூடக்
கண்ணுதலைப் பார்வையால் வெல்லப்
பெண்ணுக்குப் பெண்ம யங்கவே வசந்தவல்லி
பேடையன்னம் போலவே வந்தாள்.
- 3 கையாரச் சூடகம் இட்டுமின் னாரைவெல்லக்
கண்ணிலொரு நாடக மிட்டு
ஓய்யார மாக நடந்து வசந்தவல்லி
ஓவியம் போலவே வந்தாள்;

வசந்தவல்லி பந்தடித்தல்:

- 1 பொங்கு கனங்குழை மண்டிய கெண்டை புரண்டு
புரண்டாடக் குழல்
மங்குலில் வண்டு கலைந்து கண்டு மதன்சிலை
வண்டோட இனி
இங்கிது கண்டுல கென்படும் என்படும் என்றிடை
திண்டாட மலர்ப்
பங்கய மங்கை வசந்த சுவந்தரி
பந்து பயின்றாளே;
- 2 சூடக முன்கையில் வால்வளை கண்டிரு தோள்வளை
நின்றாடப் புனை
பாடக முஞ்சிறு பாதமும் அங்கொரு பாவனை
கொண்டாட நய
நாடகம் ஆடிய தோகை மயிலென நன்னகர்
வீதியிலே அணி
ஆடக வல்லி வசந்த ஓய்யாரி
அடர்ந்துபந் தாடினளே;

- 3 இந்திரை யோஇவள் சுந்தரி யோதெய்வ ரம்பையோ
 மோகினியோ மன
 முந்திய தோவிழி முந்திய தோகர முந்திய
 தோவெனவே உயர்
 சந்திர தூடர் குறும்பல ஈசுரர் சங்கணி
 வீதியிலே மணிப்
 பைந்தொடி நாரி வசந்தலய் யாரிபொற்
 பந்துகொண் டாடினளே.

வசந்தவல்லி நிலவைப் பழித்துரைத்தல்:

- 1 தண்ணமு துடன்பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே அந்தத்
 தண்ணளியை ஏன்மறந்தாய் வெண்ணிலாவே
 பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டே வெண்ணிலாவே என்றன்
 பெண்மைகண்டுங் காயலாமோ வெண்ணிலாவே;
- 2 விண்ணிலே பிறந்ததற்கோ வெண்ணிலாவே எரு
 விட்டுநான் எறிந்ததற்கோ வெண்ணிலாவே
 கண்ணில்விழி யாதவர்போல் வெண்ணிலாவே மெத்தக்
 காந்தியாட்டம் ஆடுகிறாய் வெண்ணிலாவே
3. நாகமென்றே எண்ணவேண்டாம் வெண்ணிலாவே இது
 வாகுகுழற் பின்னல்கண்டாய் வெண்ணிலாவே
 கோகனக வீறழித்தாய் வெண்ணிலாவே திரி
 கூடலிங்கர் முன்போய்க்காய்வாய் வெண்ணிலாவே.

குறிசொல்லும் குறத்தி வருதல்

- 1 ஆடல்வளை வீதியிலே அங்கணர்முன்
 போட்டசங்கம் அரங்கு வீட்டில்
 தேடல்வளைக் குங்குறிபோற் கூடல்வளைத்
 திருந்துவல்லி தியங்கும் போதிற்
 கூடல்வளைக் கரம் அசைய மாத்திரைக்கோல்
 ஏந்திமணிக் கூடை தாங்கி
 மாடமறு கூடுதிரி கூடமலைக்
 குறவஞ்சி வருகின் றாளே.

- 2 மன்னவர் தமக்கு வலதுகை நோக்கி
 இன்னகை மடவார்க் கிடதுகை பார்த்துக்
 காலமுன் போங்குறி கைப்பல னாங்குறி
 மேல்இனி வருங்குறி வேண்டுவோர் மனக்குறி
 மெய்க்குறி கைக்குறி விழிக்குறி மொழிக்குறி

எக்குறி யாயினும் இமைப்பினில் உரைக்கும்
 மைக்குறி விழிக்குற வஞ்சிவந் தனளே.

குறத்தி மலைவளங்கூறுதல்

- 1 வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சும்
மந்தி சிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சும்
கானவர்கள் விழிஎறிந்து வானவரை அழைப்பார்
கமனசித்தர் வந்துவந்து காயசித்தி விளைப்பார்
தேனருவித் திரையெழும்பி வானின்வழி ஒழுகும்
செங்கதிரோன் பரிக்காலும் தேர்க்காலும் வழுகும்
கூனலிளம் பிறைமுடித்த வேணிஅலங் காரர்
குற்றாலத்திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே;
- 2 முழங்குதிரைப் புனலருவி கழங்கெனமுத் தாடும்
முற்றம்எங்கும் பரந்துபெண்கள் சிற்றிலைக் கொண்டோடும்
கிழங்குகிள்ளித் தேனெடுத்து வளம்பாடி நடிப்போம்
கிம்புரியின் கொம்பொடித்து வேம்புதினை இடிப்போம்
செழுங்குரங்கு தேமாவின் பழங்களைப்பந் தடிக்கும்
தேன்அலர்சண் பகவாசம் வானுலகில் வெடிக்கும்
வழங்குகொடை மகராசர் குறும்பலவின் ஈசர்
வளம்பெருகும் திரிகூட மலைஎங்கள் மலையே;

குறத்தி நாட்டு வளங்கூறுதல்:

- 1 மாத மூன்று மழையுள்ள நாடு
வருட மூன்று விளைவுள்ள நாடு
வேத மூன்றும் பலாஉள்ள நாடு
விசேட மூன்றுங் குலாவுள்ள நாடு
போத மூன்று நலஞ்செய்யும் நாடு
புவன மூன்றும் வலஞ்செய்யும் நாடு
நாத மூன்றுரு வானகுற் றால
நாதர் ஆரிய நாடெங்கள் நாடே;
- 2 ஓடக் காண்பது பூம்புனல் வெள்ளம்
ஒடுங்கக் காண்பது யோகியர் உள்ளம்
வாடக் காண்பது மின்னார் மருங்கு
வருந்தக் காண்பது தூலுளை சங்கு
போடக் காண்பது பூமியில் வித்து
புலம்பக் காண்பது கிண்கிணிக் கொத்து
தேடக் காண்பது நல்லறம் கீர்த்தி
திருக்குற்றா லர்தென் ஆரியநாடே.

சிங்கன், சிங்கியைத் தேடிக் காணாமல் வருந்துதல்:

- 1 பேடை மயிலுக்குக் கண்ணியை வைத்துநான்
மாடப் புறாவுக்குப் போனேன்
மாடப் புறாவும் மயிலும் படுத்தேன்
வேடிக்கைச் சிங்கியைக் காணேன்;

- 2 கோல மயிலுக்குக் கண்ணியை வைந்துநான்
ஆலாப் படுக்கவே போனேன்
ஆலாவும் கோல மயிலும் படுத்தேன்
மாலான சிங்கியைக் காணேன்;
- 3 வெவ்வாப் பறவையின் வேட்டைக்குப் போய்க்காம
வேட்டையைத் தப்பிவிட் டேனே
வவ்வால் பறக்க மரநாய் அகப்பட்ட
வைபவம் ஆச்சுது தானே;

நந்திக் கலம்பகம்

கலம்பக நூல்களில் காலத்தால் முத்தது மட்டுமல்ல, சுவையில்
முதன்மையானதும் நந்திக்கலம்பகமே ஆகும். தெள்ளாறு எறிந்த மூன்றாம்
நந்திவர்மன்மேல் பாடப்பட்ட நூல் இது. இதைப் பாடிய ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை.

இதுபற்றி ஒரு கதையும் வழங்கிவருகிறது. மூன்றாம் நந்திவர்மன்மேல் பொறாமை
கொண்ட அவனுடைய தம்பியே ஒரு கவிஞனாக வந்து அவன் மீது கலம்பகம்
பாடினானாம். அந்நூலில் ஆங்காங்கு நச்சுச் சொற்களையும் தொடர்களையும் வைத்துத்
தன்னைக் கொல்லப் பாடியிருக்கிறான் என்று நந்திவர்மனுக்குத் தெரிந்தும் தமிழ்ச்
சுவையில் ஈடுபட்ட அவனால் அந்நூலைக் கேட்காமல் இருக்க இயலவில்லை. எனவே
நாறு பந்தல்கள் இட்டு ஒவ்வொன்றிலும் அமர்ந்து ஒவ்வொரு பாட்டாக அவன் கேட்டுக்
கொண்டு வர ஒவ்வொரு பந்தலாகத் தீப்பற்றி எரிந்ததாம். கடைசிப் பாட்டை நந்திவர்மன்
கேட்கும் போது பந்தலோடு சேர்ந்து அவனும் மாண்டான் என்று இக்கதை செல்கிறது. இது
நந்திவர்மனுடைய அளவற்ற தமிழ்ப் பற்றினைக் காட்ட எழுந்த கதையாக இருக்கலாம்.

வெற்றி முரசுச் சிறப்பு

தொண்டை வேந்தன் சோணோடன்தொல் நீர் அலங்கல் முந்நீரும்
கொண்ட வேந்தர் கோனந்தி கொற்ற வாயில் முற்றத்தே
விண்டவேந்தர் தந்நாடும் வீரத் திருவு மெங்கோனைக்
கண்டவேந்தர் கொண்மின்கள் என்னும் கன்னிக் கடுவாயே.

திறையிடுமின் அன்றி மதில்விடுமின் நுங்கள்
செருவொழிய வெங்கண் முரசம்
அறைவிடுமின் இந்த அவனிதனில் எங்கும்
அவனுடைய தொண்டை அரசே
நிறைவிடுமின் நந்தி கழல்புகுமின் உங்கள்
நெடுமுடிகள் வந்து நிகழத்

துறைவிடுமின் அன்றி உறைபதிய கன்று
தொழுமின் அல துய்ந்தல் அரிதே.

விடுதிர்கொல் லோவள நாடுடை வீரசற்கு முன்னின்று
இடுதிர்கொல் லோபண் டிறுக்குந் தீறையெரி கானத் தும்மை
அடுதிர்கொல் லோதிறல் நந்திஎம் கோனயி ராவதத்தில்
படுதிர்கொல் லோபடை மன்னீரென் னாமுங்கள் பாவனையே.

நந்திமன்னன் கொடைச் சிறப்பு
செய்ய கமலத் திருவுக்கு முன்பிறந்த
தையல் உறவு தவிர்ந்தோமே - வையம்
மணக்கும் பெரும்புகழான் மானபரன் நந்தி
இணக்கம் பிறந்தநாள் இன்று.

இந்தப் புவியில் இரவலருண் டென்பதெல்லாம்
அந்தக் குமுதமே அல்லவோ - நந்தி
தடங்கைப்பு பாலன்மேல் தண்கோவை பாடி
அடங்கப்பூ பாலரா னார்.

ஓம மறைவாணர் ஒண்பொற் கழல்வேந்தர்
தாம முடிக்கணிந்த தாளிப்புல் - கோமறுகில்
பாவடிகீழ்ப் பல்யானைப் பல்லவர்கோன் நந்திதன்
சேவடிகீழ்க் காணலாம் சென்று.

நந்தி மன்னன் வீரச் சிறப்பு.
வீர தீரன் நல் விறலவிர் கஞ்சுகன் வெறியலூர்ச் செருவென்றோன்
ஆர்வ மாவுளம் நின்றவர் அன்பன் மற்றவன்பெருங் கடைநின்ற
சேர சோழரும் தென்னரும் வடபுலத் தரசரும் திறைதந்த
வீர மாமத கரியிவை பரியிவை இரவலர் கவர்வாரே.

ஊரும் அரவமும் தாமரைக் காடும் உயர்வனமும்
தேரும் உடைத்தென்பர் சீறாத நாள்நந்தி சீறியபின்பு
ஊரும் அரவமும் தாமரைக் காடும் உயர்வன மும்
தேரும் உடைத்தென்ப ரேதெவ்வர் வாழும் செழும்பதியே.

திருவின் செம்மையும் நிலமகள் உரிமையும்
பொதுவின்றி ஆண்ட பொலம்பூண் பல்லவ!
தோள் துணை ஆக மாவெள் ளாற்று
மேவலர்க் கடந்த அண்ணால் நந்திநின்
திருவரு நெடுங்கண் சிவக்கும் ஆகின்
செருநர் சேரும் பதிசிவக் கும்மே
நிறங்கிளர் புருவம் துடிக்கின் நின்கழல்

இறைஞ்சா மன்னர்க் கிடந்துடிக் கும்மே
மையில் வாளுறை கழிக்கு மாகின்
அடங்கார் பெண்டிர்
பூண்முலை முத்தப் பூண்கழிக்கும்மே
கடுவாய் போல்வளை அதிர நின்னொடு
மருவா மன்னர் மனம் துடிக் கும்மே
மாமத யானை பண்ணின்
உதிர மன்னுநின் எதிர்மலைந் தோர்க்கே.

தலைவி கூற்று

எனதே கலைவளையும் என்னதே மன்னர்
சினவேறு செந்தனிக்கோல் நந்தி - இனவேழம்
கோமறுகில் சீரிக் குருக்கோட்டை வென்றாடும்
பூமறுகில் போகாப் பொழுது.

சிவனை முடிதும் மறவாத சிந்தையான்
செயமுன் உறவு தவிராத நந்தி புர்த்
குவளை மலரின் மதுவாரும் வண்டுகாள்
குமிழி சுழியில் விளையாடு தும்பியே!
அவனி மழைபெய் குளர்காலம் வந்ததே
அவரும் அவதி சொனநாளும் வந்ததே
கவலை பெரிது பழிகாரர் வந்திலார்
கணவர் உறவு கதையாய் முடிந்ததே.

வாடை நோக வீசு மால் அம் மாரன் வாளி தூவுமால்
ஆடல் ஓதம் ஆர்க்கு மரல் என் ஆவி காக்க வல்லனோ
ஏடு லாவு மாலை சேரி ராசன் மல்லை நந்திதோள்
கூடினால லர்வ ராதுகொங்கு விம்மு கோதையே!

காலம்

மங்கையர்கண் புனல்பொழிய மழைபொழியுங் காலம்
மாரவேள் சிலைகுணிக்க மயில்குணிக்கும் காலம்
கொங்கைகளும் கொன்றைகளும் பொன்சொறியும்காலம்
கோகனக நகை முல்லை முகைநகைக்கும் காலம்
செங்கைமுகில் அனையகொடைச் செம்பொன்பெய் மேகத்
தியாகியெனு நந்தியருள் சேராத காலம்
அங்குயிரும் இடங்குடலும் ஆனமழைக் காலம்
அவரொருவர் நாமொருவர் ஆனகொடுங் காலம்.

அன்னையரும் தோழியரும் அடர்ந்துபொருங் காலம்
ஆனிபோய் ஆடிவரை ஆவணியின் காலம்

புன்னைகளும் பிச்சிகளும் தங்களின்ம கிழ்ந்து
பொற்பவள வாய்திறந்து பூச்சொறியும் காலம்
செந்நெல்வயற் குருகினஞ்சூழ் கச்சிவள நாடன்
தியாகியெனும் நந்திதடந் தோள்சேராக் காலம்
என்னையவ அறமறந்து போனாரே தோழி!
இளந்தலைகண் டேநிலவு பிளந்தெரியும் காலம்.

தலைவன் தன் நெஞ்சொடு கிளத்தல்
கோதை சோரில் சோர் கொங்கை விம்மில் விம்மு குறுமுறுவற்
சோதி வெளுக்கில் வெளுமருங்கில் துவளின் நீயும் துவள்கண்டாய்
காது நெடுவேற் படைநந்தி கண்டன் கச்சி வளநாட்டு
மாத ரிவரோ டுறுகின்றாய் வாழி மற்றென் மடநெஞ்சே!

மயில்கண்டால் மயிலுக்கே வருந்தி யாங்கே
மான் கண்டால் மனைக்கே வாடி மாதர்
குயிற்கண்டாற் குயிலுக்கே குழைதி ஆகின்
கொடுஞ்சுரம்போக் கொழிநெஞ்சே! கூடாமன்னர்
எயில் கொண்டான் மல்லையங்கோன் நந்தி வேந்தன்
இகல்கொண்டார் இருங்கடம்பூர் விசும்புக்கேற்றி
அயில் கொண்டான் காவிரிநாட் டன்னப்பேடை
அதிசயிக்கும் நடையாரை அகலன் நூற்றேன்.

தோழி கூற்று
நங்கள்கோத் தொண்டை வேந்தன்
நாமவேல் மன்னர்க் கெல்லாம்
தங்கள்கோ னங்க நாடன்
சந்திர குலப்பிர காசன்
திங்கள்போற் குடையின் நீழல்
செய்யகோல் செலுத்தும் என்பர்
எங்கள்கோல் வளைகள் நில்லா
விபரிதம் இருந்தவாறே.

கொங்கா நின்னது செங்கோலே.
செங்கோல் வளைக்கை இவளும் துவண்டு
செறியாமை வாட எழிலார்
அங்கோல் வளைக்கை இளையார் இழப்ப
அரசாள்வ தென்ன வகையோ
தங்கோல் வளைத்த திகழ்சேரர் சோழர்
தமிழ் மன்னர் நின்ற நிலமேல்
வெங்கோல் நிமிர்த்த வரையும் சிவந்த
விறல் நந்தி மேன்மொழி வையே.

மதியம் எரிசொரியும் மாலையம் மாலை
மறந்தும் புலராது கங்குலெலாம் கங்குல்
கதிர்செய் அணிவண்டு காந்தாரம் பாடக்
களிவண்டு புகுந்துலவுங் காலமாம் காலம்
பதியின் வளர்ந்தநறுந் தொண்டையங்கோன் நந்தி
பல்லவர்க்கு நேராத பாவையர்தம் பாவை
விதியின் விளைவுகண் டியாமிருப்ப தல்லால்
வினைமற்றும் உண்டோ நம் மெல்லோதி மாட்டே.

பாட்டுடைத் தலைவன் பெருமை கூறல்

குலமரபும் ஒவ்வாது பயின்றுவந்த
குடித்தொழிலும் கொள்படையின் குறையும் கொற்றச்
சிலஅளவுஞ் சிந்தியாத் தெவ்வர் தேயத்
தெள்ளாற்றில் செருவென்ற செங்கோல் நந்தி
புலஅரசைப் புறங்கண்ட புகழ்சேர் கோவே
பூவலயம் தனிற்கரியாய் நின்ற மன்னா
சொலவரிய திருநாமம் உனக்கே அல்லால்
சொல்ஒருவர்க் கிசையுமோ தொண்டைக் கோவே

உரைவரம் பிகந்த உயர்புகழ்ப் பல்லவன்
அரசர் கோமான் அடுபோர் நந்தி
மாவெள் ளாற்று மேவலர்க் கடந்த
செருவே லுயர்வு பாடினன் கொல்லோ
நெருநல் துணியரைச் சுற்றிப் 5
பரடு திறப்பத் தன்னால் பல்கடைத்
திரிந்த பாணன் நறுந்தார் பெற்றுக்
காஅர் தளிர்ந்த கானக் கொன்றையின்
புதுப்புப் பொலன்கலன் அணிந்து
விளங்கொளி ஆனனன் இப்போது
இளங்களி யானை எருத்தமிசை யன்னே.

தலைவி, வேனிற் பருவங்கண்டு வருந்துதல்

மலர்ச்சுழல் அமர்ந்தினிய வண்டார்க்கும் காலம்
வறிக்குயில்கள் மாவிலிளந் தளிர்கோதும் காலம்
சிலர்க்கெல்லாம் செழுந்தென்றல் அமுதளிக்கும் காலம்
தீவினையேற் கத்தென்றல் தீவீசங் காலம்
பலர்க்கெல்லாம் கோன் நந்தி பன்மாடக் கச்சிப்
பனிக்கண்ணார் பருமுத்தம் பார்த்தாடுங் காலம்
அலர்க்கெல்லாம் ஐங்கணைவேள் அலர்தூற்றுங் காலம்
அகன்றுபோ னவர்நம்மை அயர்ந்துவிட்ட காலம்.

நல்கும் நந்தியிந் நானிலங் காவலன்

மாரவேள் நளிர்முத்தம்
மல்கு வெண்குடைப் பல்லவர்
கோளரி மல்லலம் திண்தோள் மேல்
மெல்கு தொண்டையும் தந்தருள்
கிலன்விடை மணியெடும் விடியாத
அல்லி னோடும்வெண் திங்களி னொடுமுளன்
உய்வகை அறியேனே.

சித்தர் பாடல்கள்

முன்னுரை:

சித்தர்கள் என்போர் யோகிகளாகவும், ஞானிகளாகவும், மருத்துவர்களாகவும், சமுதாய சீர்திருத்தவாதிகளாகவும் விளங்கியவர்கள். அவர்கள் தங்கள் பாடல்கள் மூலம் மக்களுக்கு தத்துவங்களையும், வாழ்க்கை நெறிகளையும் போதித்தனர். சித்தர்கள் தங்கள் பாடல்கள் மூலம் சமுதாயத்தில் நிலவிய மூடநம்பிக்கைகள் மற்றும் தீய பழக்கவழக்கங்களை எதிர்த்துப் போராடினர். அவர்களின் பாடல்கள் மக்களின் மனதில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தின. சித்தர்களின் பாடல்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஒரு தனித்துவமான இடத்தைவகிக்கின்றன. இந்தப் பாடல்கள் எளிய தமிழில் இருந்தாலும், ஆழமான கருத்துக்களை உள்ளடக்கியவை.

சித்தர் பாடல்கள் முதன்மையாக பதினெண் சித்தர்களால் இயற்றப்பட்டன. இவர்கள் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் வாழ்ந்திருந்தாலும், அவர்களின் சிந்தனைகள் மற்றும் போதனைகள் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதாக உள்ளது.

1. சிவவாக்கியர் பாடல்கள்

சித்தர்களுள் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவர் இவர். தாயுமானவரால் குறிப்பிடப்படுபவர். இவரது காலம் பெற்றோர் இயற்பெயர் முதலிய விவரங்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவரது நூல் சிவவாக்கியம் எனப்படுகிறது. சித்தர் இலக்கியத்தில் சிவவாக்கியர் பாடலுக்குத் தனி மதிப்பு தரப்படுவதுண்டு. இவர் பாடல்களில் வழக்கமான சித்தர் கருத்துக்களான யோகம், குண்டலினி, நிலையாமை ஆகிய கருத்துகளுடன் புரட்சிகரமான கருத்துகளையும் கூறுவதால் இவர் புரட்சிச் சித்தர் என்றும் கூறப்படுகின்றார். சமுதாயப் புரட்சி செய்த இந்தச் சித்தர் ஆரம்ப காலங்களில் நாத்திகராக இருந்து ஆத்திகராக மாறினார் என்பதை இவரின் பாடல் கருத்துகள் புலப்படுத்துகின்றன.

மூடப்பழக்கங்களைச் சாடுதல்:

பூசைபூசை யென்றுநீர் பூசைசெய்யும் பேதைகள்
பூசையுள்ள தன்னிலே பூசைகொண்டது எவ்விடம்?
ஆதிபூசை கொண்டதோ, அனாதிபூசை கொண்டதோ?
ஏதுபூசை கொண்டதோ? இன்னதென்று இயம்புமே!

வாயிலே குடித்தநீரை எச்சிலென்று சொல்கிறீர்
வாயிலே குதப்புவேத மெனப்படக் கடவதோ?
வாயிலெச்சில் போக வென்று நீர்தனைக் குடிப்பீர்கள்
வாயில்எச்சில் போனவவண்ணம் வந்திருந்து சொல்லுமே!

விக்கிரக ஆராதனை எதிர்ப்பு:

நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுட்பம் சாத்தியே
சுற்றிவந்து மொணமொணயென்று சொல்லு மந்திரம் ஏதடா
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கையில்
சுட்டசட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ

ஓசையுள்ள கல்லைநீ உடைத்திரண்டாய் செய்துமே
வாசலிற் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கின்றீர்
பூசனைக்கு வைத்த கல்லில் பூவும் நீரும் சாத்து கிறீர்
ஈசனுக்குகந்த கல்லெந்தக் கல்லு சொல்லுமே

சாதி வேற்றுமைகளைக் கடிதல்:

சாதியாவ தேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூதவாசல் ஒன்றலோ பூதம்ஐந்தும் ஒன்றலோ?
காதில்வாளி, காரை, கம்பி, பாடகம்பொன் ஒன்றலோ?
சாதிபேதம் ஒதுகின்ற தன்மைஎன்ன தன்மையோ?

பறைச்சியாவ தேதடா? பணத்தியாவ தேதடா?
இறைச்சிதோல் எலும்பினும் இலக்கமிட்டு இருக்குதோ
பறைச்சி போகம் வேறதோ பணத்திபோகம் வேறதோ
பறைச்சியும் பணத்தியும் பகுத்துபாரும் உம்முளே

வடிவுகண்டு கொண்டபெண்ணை மற்றொருவன் நத்தினால்
விடுவனோ அவனை முன்னர் வெட்டவேணும் என்பனே
நடுவன்வந்து அழைத்தபோது நாறுமிந்த நல்லுடல்
சுடலைமட்டும் கொண்டுபோய்த் தோட்டி கைக் கொடுப்பரே.

2. குதம்பைச் சித்தர் பாடல்கள்

பெண் குழந்தை இல்லாத குறைக்கு ஆணாய்ப் பிறந்த இவரைப் பெண்குழந்தை போல அலங்காரம் செய்து மகிழ்வார்களாம். அப்படி அணிகலன்கள் அணியும் நிலையில் காதில் குதம்பை என்ற ஆபரணத்தை அணிந்திருக்கையில் அவ்வளவு அழகாகக் காட்சி தருமாம் அந்தக் குழந்தை அதனால் அதனை 'குதம்பை' என்ற சிறப்புப் பெயராலேயே அழைக்கத்தொடங்கினார்களாம்.

இந்தக் கதை இப்படியிருக்க, இவர் இடையர் குலத்தைச் சேர்ந்த கோபாலர் தம்பதியர்க்கு மகனாகப் பிறந்து சித்தர் ஒருவரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்று மயிலாடுதுறையில் சித்தியடைந்தார் என்ற வரலாறும் கூறப்படுவதுண்டு. அழகணி சித்தரின் என் கண்ணம்மா, அகப்பேய் சித்தரின் அகப்பேயைப் போன்று குதம்பைச்

சித்தரின் பாடல் கண்ணிகளில் 'குதம்பாய்' என்ற வார்த்தை ஜாலம் வருகின்றது. இவர் 'குதம்பை' என்ற காதணியணிந்த பெண்ணை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடுவதால் இவர் குதம்பைச் சித்தர் என்ற பெயர் பெற்றார் என்பர்.

கண்ணிகள்:

வெட்ட வெளிதன்னை மெய்யென்று இருப்போர்க்குப்
பட்டயம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
பட்டயம் ஏதுக்கடி? 1

மெய்ப்பொருள் கண்டு விளங்கும்மெய்ஞ் ஞானிக்குக்
கற்பங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
கற்பங்கள் ஏதுக்கடி? 2
காணாமற் கண்டு கருத்தோடு இருப்போர்க்கு
வீணாசை ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
வீணாசை ஏதுக்கடி? 3

வஞ்சகம் அற்று வழிதன்னைக் கண்டோர்க்குச்
சஞ்சலம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
சஞ்சலம் ஏதுக்கடி? 4

தந்திரமான தலந்தனில் நிற்போர்க்கு
மந்திரம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
மந்திரம் ஏதுக்கடி? 5

சத்தியமான தவத்தில் இருப்போர்க்கு
உத்தியம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
உத்தியம் ஏதுக்கடி? 6

நாட்டத்தைப் பற்றி நடுவணை சேர்வோர்க்கு
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி? 7

முத்தமிழ் கற்று முயங்குமெய்ஞ் ஞானிக்குச்
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி? 8

3. கடுவெளிச் சித்தர் பாடல்கள்

கடுவெளி என்பது 'வெட்டவெளி'. இச் சித்தர் உலகை வெட்ட வெளியாகக் கண்டு தம் வாழ்வின் அனுபவங்களை பிறரும் அறிந்து நலம் பெறுவதற்காகப் பாடிய பாடல்களே கடுவெளிச் சித்தர் பாடல்களாக நமக்கு அறிமுகமாகின்றன. இவரது இயற்பெயரோ வரலாறோதெரியாத நிலையில் இவரது ஜீவசமதி காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது என்ற செய்தியை மட்டும் போகர் தெரிவித்துள்ளார்.

நந்த வனத்திலோ ராண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி
கொண்டுவந் தானொரு தோண்டி - மெத்தக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி 1

கள்ளவே டம்புனை யாதே - பல
கங்கையி லேயுன் கடம்நனை யாதே
கொள்ளைகொள் ளநினை யாதே - நட்புக்
கொண்டு பிரிந்துநீ கோள்முனை யாதே .2

சொல்லருஞ் சூதுபொய் மோசம் - செய்தாற்
கற்றத்தை முற்றாய்த் துடைத்திடும் நாசம்
நல்லபத் திவிச வாசம் - எந்த
நாளும் மனிதர்க்கு நன்மையாம் நேசம். 3

நீர்மேற் குமிழியிக் காயம் - இதுநில்லாது
போய்விடும் நீயறிமாயம்
பார்மீதில் மெத்தவும் நேயம் - சற்றும்பற்றா
திருந்திடப்பண்ணு முபாயம். 4

4.பாம்பாட்டி சித்தர் பாடல்கள்

பாம்பாட்டி சித்தர் (Pambatti Siddhar) என்பவர் "பதினெண் சித்தர்களுள்"
ஒருவராவார். பாம்புகளை கையாளுவதில் திறன் கொண்டவர் என்பதால் பாம்பாட்டிச்
சித்தர் என்று பெயர் பெற்றதாகக் கூறுவர். யோக நெறியில் குண்டலினி என்பதை பாம்பு
என்ற குறியீட்டினால் குறிப்பிடுவதால், குண்டலினி யோகத்தில் சிறந்தவர் என்பதால்
இப்பெயர் பெற்றிருக்கலாம் என்ற கருத்தும் உள்ளது. மனம் என்னும் பாம்பை
ஆட்டிவைக்க வேண்டும் என பாடல்களைப் பாடியவர் பாம்பாட்டிச்சித்தர்.
மலைத் தலங்களில் திரிந்து தவம் செய்த இவர், அதிக காலம் கோவை அருகில் உள்ள
மருத மலையில் வசித்தார். 'சித்தாருடம்' எனும் நூலையும் எழுதியுள்ளார்.

பொருளாசை விலக்கல்

நாடுநகர் வீடுமாடு நற்பொரு ளெல்லாம்
நடுவன் வரும்பொழுது நாடி வருமோ
கூடுபோன பின் பவற்றாற் கொள்பய னென்னோ
கூத்தன் பதங் குறித்துநின் றாடாய் பாம்பே. 1

யானைசேனை தேர்ப்பரி யாவு மணியாய்
யமன்வரும் போதுதுணை யாமோ அறிவாய்
ஞானஞ்சற்று மில்லாத நாய்கட் குப்புத்தி
நாடிவரும் படிநீநின் றாடுபாம்பே. 2

மலைபோன்ற செம்பொற்குவை வைத்தி ரூப்பவர்
மறலிதான் வருகையில் வாரிச் செல்வரோ
அலையாமல் அகத்தினை அத்தன் பால்வைத்தோர்
அழியாரென் றேநீ துணிந் தாடாய் பாம்பே.

3

பஞ்சணையும் பூவணையும் பாய லும்வெறும்
பாழ்சூடு காடதிலே பயன் பெறுமோ
மஞ்சள் மணம் போய்சூடு நாறுமணங்கள்
வருமென்று தெளிந்துநின் றாடாய்பாம்ப

4

5. திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரம்

இவர் கயிலாய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என்றும் சித்தர்களில் முதலாமவரும்
முதன்மையானவருமான சிவபிரானிடமும் நந்தீசரிடமும் உபதேசம் பெற்றவர் என்றும்
கருத்து நிலவுகிறது. பதஞ்சலி, வியாக்கிரம் பாதரோடு சிதம்பரம் கனக சபையில்
இறைவனின் திருநடனம் கண்டு களித்தவர் என திருமந்திரம் கூறுகிறது.

இவர், வான்வழி வரும் போது மூலன் எனும் இடையன் இறந்து கிடப்பதையு
அவனது உடலைச் சுற்றிச் சுழன்று பசுக்கள் கதறி வருந்துவதையும் கண்டவர்.
அருளாளராகிய அவரது உள்ளத்தில் பசுக்களின் துன்பத்தைப் போக்க வேண்டும் என்ற
எண்ணம் தோன்றியது. உடனே மூலனின் உடலில் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தார்.
ஆனால் மூலனின் மனைவியுடன் வாழ விரும்பாது தம் பழைய உடலைத் தேட
அவ்வுடலைக் காணாது திகைத்து முடிவில் உடலிலேயே இருந்து அற்புதங்கள் பல
புரிந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. இவர் 8000 திருமந்திரங்கள் இயற்றியதாக அகத்தியர்
கூறுகிறார். ஆனால் இப்போது 3000 திருமந்திரங்கள் மட்டுமே கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இது தவிர வைத்தியம், வாதம் , யோகம், ஞானம் என்னும் துறைகள்பற்றியும்
பாடியுள்ளார்.

கல்வி:

கற்றறிவாளர் கருதிய காலத்துக்
கற்றறிவாளர் கருத்தில் ஓர் கண் உண்டு
கற்றறிவாளர் கருதி உரைசெய்யும்
கற்றறி காட்டக் கயல் உள ஆக்குமே.

நூல் ஒன்று பற்றி நுனி ஏற மாட்டாதார்
பால் ஒன்று பற்றினால் பண்பின் பயன் கெடும்
கோல் ஒன்று பற்றினால் கூடா பறவைகள்
மால் ஒன்று பற்றி மயங்குகின்றார்களே.

வானச் சிறப்பு:

அமுதாறு மாமழை நீர் அதனாலே
அமுதாறும் பன்மரம் பார்மிசை தோற்றுங்
கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை

அமுதாறுங் காஞ்சிரை ஆங்கது வாமே.

வரை இடை நின்று இழி வான்நீர் அருவி
உரை இல்லை உள்ளத்து அகத்து நின்று ஊறும்
நுரை இல்லை மாசு இல்லை நுண்ணிய தெள் நீர்க்
கரை இல்லை எந்தை கழுமணி ஆறே.

அன்புடைமை:

அன்பு சிவம் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன் போல் கனலில் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போடு உருகி அகம் குழைவார்க்கு அன்றி
என்போல் மணியினை எய்த ஒண்ணாதே.

6. பட்டினத்தார் பாடல்கள்

இளமை முதலே இவர் வாழ்வில் அற்புதங்கள் பல நிகழ்ந்ததாய்ச் சொல்லப்படுகின்றது. வானுலக தேவர்களில் ஒருவரான குபேரன் தான் இப்பூவுலகில் பட்டினத்தாராக அவதரித்தார் என்று திருவெண்காட்டுப் புராணம் கூறும். இவரது பெற்றோர்கள் சிவநேசன்-ஞானகலை ஆவர். இவர்களின் தவப்பயனாய்ப் பிறந்தவரே பட்டினத்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் வைத்த பெயர் திருவெண்காடர். கப்பல் வணிகம் மூலம் பெரும் பொருள் ஈட்டிய சிவநேசர் காலமான பின்னர், உரிய வயதில் இவரது தாயார் சிவகலை என்பவரை திருவெண்காடருக்கு மணமுடித்தார். இல்லற வாழ்க்கை இனிதே நடந்தாலும் குழந்தையில்லா ஏக்கம் திருவெண்காடரை வாட்டியது. இறைவனிடம் முறையிட்டார். இறைவன் தாமே குழந்தை வடிவாய் சிவசுருமர் என்ற சிவபக்தர் மூலம் திருவெண்காடரைச் சேர்ந்தார். அன்பு மகனை மருதபிரான் என்று பெயரிட்டு வளர்த்தார். குழந்தை பெரியவனானதும் வியாபாரம் செய்ய அனுப்பினார்.

தனது மகன் மூலம் வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்ந்து கொண்ட திருவெண்காடர் தமது மைந்தனாக இதுநாள் வரை இருந்தது திருவிடைமருதூர் பெருமான் தான் என்பதை உணர்ந்து மனம் வருந்தித் துறவறம் பூண்டார். இந்தத் துறவு நிலை வருவதற்கு முன் தன் மனம் இருந்த நிலையை பொருளாசை, பெண்ணாசை, வித்தையாசை என்று மனம் ஆசையின் வாய்க்கப்பட்டு அலைக்கழிப்புற்ற நிலையை அழகிய கண்ணிகளாகப் பாடுகின்றார்..

திருவேகம்பமாலை:

ஊருஞ்சதமல்ல; உற்றார் சதமல்ல; உற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல; பெண்டிர் சதமல்ல; பிள்ளைகளும்
சீருஞ்சதமல்ல; செல்வம் சதமல்ல; தேசத்திலே

யாருஞ்சதமல்ல; நின்றாள்சதம் கச்சிஏகம்பனே. 1

பொருளுடையோரைச் செயலிலும் வீரரைப்போர்க் களத்தும்
தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோல்
அருளுடையோரைத் தவத்தில் குணத்தில் அருளிலன்பில்
இருளறு சொல்லிலும் காணத்தகும் கச்சி ஏகம்பனே 2

பொதுவான கருத்தில் பாடியவை:

பேய்போல் திரிந்து பிணம்போல் கிடந்து இட்ட பிச்சையெல்லாம்
நாய்போல் அருந்தி நரிபோல் உழன்று நன்மங்கை யரைத்
தாய்போல் கருதித் தமர்போல் அனைவர்க்கும் தாழ்மை சொல்லிச்
சேய்போல் இருப்பர்கண் டீர்உண்மை ஞானம் தெளிந்தவரே ! 1

நான் எத்தனை புத்தி சொன்னாலும் கேட்கிலை நன்னெஞ்சமே
ஏன் இப்படிக்கெட்டோ உழலுகின்றாய்? இனி ஏதுமில்லா
வானத்தின் மீனுக்கு வன் தூண்டில் இட்ட வகையதுபோல்
போனத்தை மீள நினைக்கின்றனை என்ன புத்தியிதே 2

தாயாருக்குத் தகனக்கிரியை செய்யும்போது பாடியவை:

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்ய இரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி ? 1

முந்தித்தவம் கிடந்து முந்நூறு நாள் அளவும்
அந்திபகலாச் சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன் ? 2

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீமூட்டுவேன்? 3

நொந்து சுமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்த்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்தி பகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றும் தாய்
தனக்கோ மெய்யிலே தீமூட்டுவேன்? 4

பொருள் இலக்கணம்

மக்களின் வாழ்வியலுக்கு உரிய ஒழுக்க நெறிகளை வகுத்துக் கூறுவதே பொருள் இலக்கணம் ஆகும்.இப் பொருள் இலக்கணம் இருவகைப்படும்.

1.அகப்பொருள்

2.புறப்பொருள்

அகப்பொருள் என்பது , மக்களின் அகவாழ்க்கையில் நிகழும் காதல் மற்றும் இல்லற வாழ்க்கையின் இன்பம் பற்றிக் கூறுவதாகும். புறப்பொருள் என்பது வீரம், போர், வெற்றி, கொடை, நிலையாமை , வீடுபேறு முதலிய புறப்பொருள்களைக் கூறுவதாகும்.

1 அகப்பொருள்:

தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் காதல் கொண்டு நிகழ்த்தும் அக வாழ்க்கைக் குறித்த ஒழுக்கத்தைக் கூறுவது அகத்திணை எனப்படும். அகத்திணை ஏழு வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1 குறிஞ்சி
- 2 முல்லை
- 3 மருதம்
- 4 நெய்தல்
- 5 பாலை
- 6 கைக்கிளை
- 7 பெருந்திணை

இவற்றில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்து திணைகளும் ஒத்த தலைவன் தலைவி பற்றிய செய்திகளைப் பாடுவதால் அன்பின் ஐந்திணை என்று வழங்கப்படும்.

கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. எனவே இவை இரண்டும் அன்பில் இருதிணை எனப்படும்.

கைக்கிளை, பெருந்திணை இரண்டையும் புறப்பொருள் திணைகளாகவும் குறிப்பிடுவர்.

அன்பின் ஐந்திணைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய மூன்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதற்பொருள்:

அகவொழுக்கம் நிகழ்வதற்குக் காரணமான நிலமும் பொழுதும் முதற் பொருள் எனப்படும்.

நிலம்:

அன்பின் ஐந்திணைகளுக்குரிய நிலம் ஐவகைப்படும்.

அவையாவன:

குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்
முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடமும்
மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்
நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்
பாலை - மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும் (குறிஞ்சியும் முல்லையும் தம் இயல்பு நிலையில் இருந்து திரிந்த நிலம்)

பொழுது:

பொழுது என்பது பெரும்பொழுது, சிறு பொழுது. என இருவகைப்படும்.
பெரும்பொழுது

பெரும்பொழுது என்பது ஓர் ஆண்டின் காலப்பிரிவு ஆகும். ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களையும் ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். இது நீண்ட காலப் பிரிவாக இருப்பதால் பெரும்பொழுது எனப்படுகிறது. ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களும் பின்வருமாறு ஆறு பெரும் பொழுதுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கார் காலம் - ஆவணி, புரட்டாசி
குளிர்காலம் - ஐப்பசி, கார்த்திகை
முன்பனிக் காலம் - மார்கழி, தை
பின்பனிக் காலம் - மாசி, பங்குனி
இளவேனில் காலம் - சித்திரை, வைகாசி
முதுவேனில் காலம் - ஆனி, ஆடி

சிறு பொழுது:

சிறுபொழுது என்பது ஒரு நாளின் காலப் பிரிவுகள் ஆகும். சிறுபொழுது பின்வருமாறு அமையும்.

வைகறை - விடியற்காலம்
காலை - காலை நேரம்
நண்பகல் - உச்சி வெயில் நேரம்
எற்பாடு - தூரியன் மறையும் நேரம்
மாலை - முன்னிரவு நேரம்
யாமம் - நள்ளிரவு நேரம்

இவ்வாறு சிறுபொழுது ஆறும் ஒரு நாளின் ஆறு கூறுகளாக இருப்பதை அறியலாம்.

ஐந்திணைகளுக்கு உரிய பொழுதுகள்

திணைகள்	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது
குறிஞ்சி	குளிர்காலம், முன்பனிக்காலம்	யாமம்
முல்லை	கார்காலம்	மாலை
மருதம்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	வைகறை,காலை
நெய்தல்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	எற்பாடு
பாலை	இளவேனிற்காலம், முதுவேனிற்காலம், பின்பனிக்காலம்	நண்பகல்

கருப்பொருள்:

ஒவ்வொரு நிலத்தையும் சார்ந்து அங்கு வாழும் உயிரினங்கள், பொருள்கள் யாவும் கருப்பொருள்கள் எனப்பட்டன

மக்கள், பறவை, விலங்கு ,ஊர், நீர், பூ , மரம், உணவு, பறை, யாழ் , பண், தொழில் ஆகியவை கருப்பொருள் எனப்படும்.

	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
தெய்வம்	முருகன்	திருமால்	இந்திரன்	வருணன்	கொற்றவை
மக்கள்	குறவன், குறத்தி	இடையர், இடைச்சியர்	உழவர், உழத்தியர்	பரதர், பரத்தியர்	எயினர், எயிற்றியர்
உணவு	மலைநெல், திணை	வரகு, சாமை	செந்நெல், வெண்ணெய்	மீன், உப்பு விற்ப்பு பெற்றவை	வழிப்பறி செய்தன, துறை கொண்டன
ஊர்	சிறுகுடி	பாடி, சேரி	ஊர்கள்	பட்டினம், பாக்கம்	பறந்தலை, குறும்பு
நீர்	சுனை நீர்	காட்டாறு	ஆறு, பொய்கை	மணல்கிணறு, உவர்க்குழிநீர்	கூவல், வற்றிய சுனை
மரம்	வேங்கை, அகில்	கொன்றை, குருந்தம்	வஞ்சி, மருதம்	புன்னை, ஞாழல்	இருப்பை, பாலை
பூ	குறிஞ்சி	முல்லை, பிடவு	கழுநீர், தாமரை	நெய்தல், தாழை	மரா, குரா
பறவை	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோழி, சேவல்	நீர்க்கோழி, நாரை	அன்னம், கடற்காகம்	கழுகு, பருந்து

விலங் கு	புலி, கரடி	பசு, முயல்	எருமை, நீர்நாய்	உப்பு சுமக்கும் எருது, சுறா	வலிவற்ற யானை, புலி
பறை	தொண்டகம்	ஏறுகோட்ப றை	மணமுழவு	மீன்கோட்ப றை	நிரைகோட்ப றை
யாழ்	குறிஞ்சியாழ்	முல்லையாழ்	மருதயாழ்	நெய்தல்யாழ்	பாலையாழ்
பண்	குறிஞ்சிப்ப ண்	சாதாரிப்பண்	மருதப்பண்	செவ்வழிப்ப ண்	பஞ்சுரப்பண்
தொழில்	தினை அகழ்தல், வெறியாடல்	ஆநிரை மேய்த்தல், களை விடுதல்	நெல்லரிதல் களை பறித்தல்	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல்	வழிப்பறி, சூறையாடல்

உரிப்பொருள்:

ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய அகவொழுக்கம் உரிப்பொருள் எனப்படும்.
குறிஞ்சி - புணர்தலும் புணர்தலின் நிமித்தமும் (தலைவனும் தலைவியும் ஒன்று
சேர்தல்)
முல்லை - இருத்தலும் இருத்தலின் நிமித்தமும்
(தலைவி, தலைவனது பிரிவைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல்)
மருதம் - ஊடலும் ஊடலின் நிமித்தமும் (தலைவனிடம் தலைவி பிணக்குக்
கொள்ளுதல்)
நெய்தல் - இரங்கலும் இரங்கலின் நிமித்தமும் (தலைவி தலைவி தலைவனின்
பிரிவினைத்தாங்க இயலாது வருந்துதல்)
பாலை- பிரிதலும் பிரிதலின் நிமித்தமும் (தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து பாலை
வழியில் செல்வது குறித்து தலைவி வருந்துதல்)
இவ்வாறு எல்லாத் திணைக்கும் முதல்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள்
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

புறப்பொருள் இலக்கணம்

புறப்பொருள் என்பது அறம், பொருள், வீடுபேறு பற்றியும் கல்வி, வீரம், போர், தூது,
வெற்றி, கொடை, நிலையாமை முதலியவை பற்றியும் கூறுவது ஆகும்.
ஒரு குறிப்பிட்ட அரசனையோ வள்ளலையோ குறுநில மன்னனையோ பெயரைச்
சுட்டி அவனுடைய வீரம், வெற்றி, கொடை முதலியவற்றைப் பாடுவது புறப்பொருள் மரபு
ஆகும். இவ்வாறு அன்றி ஒருவருக்கு அறிவுரை சொல்லுவது போலவும் யாரையும் சுட்டிக்
கூறாமலும் புறப்பொருள் பாடல் அமைவதும் உண்டு. அகப்பொருள் பாடல் போலவே
புறப்பொருள் பாடல்களும் திணை, துறை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. ஆனால்

முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் போன்ற இலக்கணங்கள் புறப்பொருளுக்கு இல்லை. புறத் திணைகள் போரை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. போர் செய்யச் செல்லும் அரசனும் படைகளும் போரிடும் முறைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பூக்களை அணிந்து சென்று போரிடுவர். அவர்கள் அணிந்து செல்லும் பூக்களின் பெயர்களே திணைகளுக்குப் பெயர்களாக அமைந்துள்ளன. பின்வரும் புறத்திணைகள் யாவும் பூக்களின் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே.

புறத்திணைகள்:

வெட்சி

கரந்தை

வஞ்சி

காஞ்சி

உழிஞை

நொச்சி

தும்பை

வாகை

பாடாண்

பொதுவியல்

இவற்றின் விளக்கம் பின்வருமாறு:

வெட்சி:

ஆநிறை கவர்தல். அக் காலத்தில் பகை அரசனிடம் போர் செய்ய நினைக்கும் ஒருவன் போரின் முதல் கட்டமாகப் பகை அரசனது பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து செல்வான். இது வெட்சித் திணை எனப்படும். வெட்சி வீரன் வெட்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

கரந்தை:

ஆநிறை மீட்டல். பகை அரசன் கவர்ந்து சென்ற பசுக்கூட்டங்களை அவற்றிற்கு உரியவன் மீட்டுவரச் செய்யும் போர், கரந்தைத் திணை எனப்படும். கரந்தை வீரன் கரந்தைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வஞ்சி:

பகைவர் நாட்டின்மீது படை எடுத்தல் . மண்ணாசையால் பகைவர் நாட்டைப் பிடிப்பதற்காக அந்த நாட்டின் மேல் படை எடுத்துச் செல்லுதல் வஞ்சித் திணை எனப்படும். வஞ்சி வீரன், வஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

காஞ்சி

படை எடுத்து வந்தவர்களை எதிர்நின்று தடுத்தல். படை எடுத்து வரும் பகை அரசனைத் எதிர்த்துத் தாக்கித் தம் நாட்டைக் காத்தல் , காஞ்சித் திணை எனப்படும். காஞ்சி வீரன் காஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை முதலியவை குறித்துப் பாடுவது காஞ்சித் திணை எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்.

உழிஞை:

பகை நாட்டினர் மதிலை வளைத்துப் போர் புரிதல் . பகை அரசனுடைய கோட்டையை வெல்லக் கருதிய அரசன் தன் படைகளோடு மதிலைச் சுற்றி முற்றுகை இடுதல் உழிஞைத் திணை எனப்படும். உழிஞை வீரன் உழிஞைப்பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

நொச்சி:

பகைவர்கள், மதிலைக் கைப்பற்ற விடாமல் காத்தல் . பகை அரசன் படை எடுத்து வந்து கோட்டை மதிலைச் சூழ்ந்து கொண்டபோது, தன்னுடைய கோட்டையைக் காத்துக் கொள்ள அரசன் போர் செய்தல் நொச்சித் திணை எனப்படும். நொச்சி வீரன் நொச்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

தும்பை:

இரு நாட்டு வீரர்களும் எதிர்நின்று போரிடல் . பகை அரசர்கள் இருவரும் போர்க் களத்தில் எதிர் எதிர் நின்று போரிடுதல் தும்பைத் திணை எனப்படும். தும்பை வீரன் தும்பைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வாகை:

பகைவரை வென்றவர் வெற்றி விழாக் கொண்டாடுதல். போரில் வெற்றி பெற்ற அரசனைப் புகழ்ந்து பாடுதல் வாகைத் திணை எனப்படும். வெற்றி பெற்றவர்கள் வாகைப் பூவைச் சூடி வெற்றியைக் கொண்டாடுவார்கள்.

பாடாண் :

இதுவரை சொன்ன புறத்திணைகள் போர் நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பாடாண் திணையில் புகழ், கொடை, இரக்கம், கடவுள் வாழ்த்து, அரசனை வாழ்த்துதல் முதலியவை இடம்பெறும்.

பொதுவியல்:

வெட்சி முதல் பாடாண் திணை ஈறாக உள்ள புறத்திணைகளுக்குப் பொதுவானவற்றையும் , அவற்றுள் கூறாமல் விடுபட்ட செய்திகளையும் கூறுவது பொதுவியல் திணை ஆகும்.

நான்காம் பருவம்

பாரதிதாசன் கவிதைகள்

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன், ஏப்ரல் 29, 1891 ஆம் ஆண்டு புதுவையில் செங்குந்தர் கைக்கோள முதலியார் மரபில், பெரிய வணிகராயிருந்த, கனகசபை முதலியார், இலக்குமி அம்மாள் ஆகியோருக்குப் பிறந்தார். கவிஞரின் இயற்பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். 1920-ஆம் ஆண்டில் பழநி அம்மையார் என்பவரை மணந்து கொண்டார்.

இவர் சிறு வயதிலேயே பிரெஞ்சு மொழிப் பள்ளியில் பயின்றார். ஆயினும், தமிழ்ப் பள்ளியிலே பயின்ற காலமே கூடியது. தமது பதினாறாம் வயதிலேயே, கல்வே கல்லூரியில் தமிழ்ப் புலமைத் தேர்வு கருதிப் புகுந்தார். தமிழ் மொழிப் பற்றும், முயற்சியால் தமிழறிவும் நிறைந்தவராதலின், இரண்டாண்டில், கல்லூரியிலேயே முதலாவதாகத் தேர்வுற்றார். பதினெட்டு வயதிலேயே அவர் அரசினர் கல்லூரித் தமிழாசிரியாரானார்.

இசையுணர்வும், நல்லெண்ணமும் அவருடைய உள்ளத்தில் கவிதையுருவில் காட்சி அளிக்கத் தலைப்பட்டன. சிறு வயதிலேயே சிறுசிறு பாடல்களை, அழகாகச் சுவையுடன் எழுதித் தமது தோழர்களுக்குப் பாடிக் காட்டுவார்.

நண்பர் ஒருவரின் திருமணத்தில், விருந்துக்குப் பின், சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் நாட்டுப் பாடலைப் பாடினார். பாரதியாரும் அவ்விருந்துக்கு வந்திருந்தார். ஆனால் கவிஞருக்கு அது தெரியாது. அப்பாடலே, அவரைப் பாரதியாருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது.

புதுவையிலிருந்து வெளியான தமிழ் ஏடுகளில், "கிறுக்கன்", "கிண்டல்காரன்", "பாரதிதாசன்" எனப் பல புனைப் பெயர்களில் எழுதி வந்தார். தந்தை பெரியாரின் தீவிரத் தொண்டராகவும் விளங்கினார். மேலும் அவர் திராவிடர் இயக்கத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். அதன் காரணமாகக் கடவுள் மறுப்பு, சாதி மறுப்பு, மத எதிர்ப்பு போன்றவற்றினை தனது பாடல்கள் மூலம் பதிவு செய்தார். பிரபல எழுத்தாளரும், திரைப்படக் கதாசிரியரும், பெரும் கவிஞருமான பாரதிதாசன், அரசியலிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். புதுச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராக, 1954-ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1946, துலை 29-இல் அறிஞர் அண்ணாவால், கவிஞர் "புரட்சிக்கவி" என்று பாராட்டப்பட்டு, ரூ.25,000 வழங்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டார். பாரதிதாசன் அவர்கள், நகைச்சுவை உணர்வு நிரம்பியவர். கவிஞருடைய படைப்பான "பிசிராந்தையார்" என்ற நாடக நூலுக்கு, 1969-இல் சாகித்ய அகாடமியின் விருது கிடைத்தது. இவருடைய படைப்புகள் தமிழ்நாடு அரசினரால் 1990-இல் பொது உடைமையாக்கப்பட்டன.

1. தமிழின் இனிமை

கனியிடை ஏறிய சுளையும் -- முற்றல்
கழையிடை ஏறிய சாறும்,
பனிமலர் ஏறிய தேனும், -- காய்ச்சுப்
பாகிடை ஏறிய சுவையும்;
நனிபசு பொழியும் பாலும் -- தென்னை

நல்கிய குளிரிள நீரும்,
இனியன என்பேன் எனினும், -- தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்டிர்!

பொழிலிடை வண்டின் ஒலியும் -- ஓடைப்
புனலிடை வாய்க்கும் கலியும்,
குழலிடை வாய்க்கும் இசையும், -- வீணை
கொட்டிடும் அமுதப் பண்ணும்,
குழவிகள் மழலைப் பேச்சும் -- பெண்கள்
கொஞ்சிடும் இதழின் வாய்ப்பும்,
விழைகுவனேனும், தமிழும் -- நானும்
மெய்யாய் உடலுயிர் கண்டிர்!

பயிலுறும் அண்ணன் தம்பி, -- அக்கம்
பக்கத்துறவின் முறையார்,
தயையமிக உடையாள் அன்னை -- என்னைச்
சந்ததம் மறவாத் தந்தை,
குயில்போல் பேசிடும் மனையாள், -- அன்பைப்
கொட்டி வளர்க்கும் பிள்ளை,
அயலவராகும் வண்ணம் -- தமிழ் என்
அறிவினில் உறைதல் கண்டிர் !
நீலச் சுடர்மணி வானம் -- ஆங்கே
நிறைக் குளிர்வெண்ணிலவாம்.
காலைப் பரிதியின் உதயம் -- ஆங்கே
கடல்மேல் எல்லாம் ஒளியாம்,
மாலைச் சுடரினில் மூழ்கும் -- நல்ல
மலைகளின் இன்பக் காட்சி
மேலென எழுதும் கவிஞர் -- தமிழின்
விந்தையை எழுதத் தரமோ?

செந்நெல் மாற்றிய சோறும் -- பசுநெய்
தேக்கிய கறியின் வகையும்,
தன்னிகர் தானியம் முதிரை, -- கட்டித்
தயிரோடு மிளகின் சாறும்,
நன்மதுரஞ்செய் கிழங்கு -- கானில்
நாவிலினித்திடும் அப்பம்,
உன்னை வளர்ப்பன தமிழா! -- உயிரை
உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே !

2. எந்நாளோ?

என்னருந் தமிழ்நாட்டின் கண்
எல்லோரும் கல்விகற்றுப்
பன்னறும் கலைஞானத்தால்,
பராக்கிரமத்தால், அன்பால்,

உன்னத இமமலைபோல்
ஓங்கிடும் கீர்த்தி எய்தி
இன்புற்றார் என்று மற்றோர்
இயம்பக் கேட்டிடல் எந்நாளோ?

கைத்திறச் சித்திரங்கள்,
கணிதங்கள் வான நூற்கள்
மெய்த்திற நூற்கள், சிற்பம்,
விஞ்ஞானம், காவியங்கள்
வைத்துள தமிழர் நூற்கள்
வையத்தின் புதுமை என்னப்
புத்தகசாலை எங்கும்
புதுக்குநாள் எந்தநாளோ?

தாயெழில் தமிழை, என்றன்
தமிழரின் கவிதை தன்னை
ஆயிரம் மொழியில் காண
இப்புவி அவாவிற்று என்ற
தோயுறும் மதுவின் ஆறு
தொடர்ந்தென்றன் செவியில் வந்து
பாயுநாள் எந்தநாளோ,
ஆரிதைப் பகர்வார் இங்கே?

வெள்ளம்போல் தமிழர் கூட்டம்
வீரங்கொள் கூட்டம்; அன்னார்
உள்ளத்தால் ஒருவரே மற்று
உடலினால் பலராய்க் காண்பார்
கள்ளத்தால் நெருங்குகொணாதே;
எனவையம் கலங்கக்கண்டு
துள்ளும்நாள் எந்நாள்? உள்ளம்
சொக்கும் நாள் எந்தநாளோ?

3. உலக ஒற்றுமை

தன்பெண்டு தன்பிள்ளை சோறு வீடு
சம்பாத்யம் இவையுண்டு தானுண்டு என்போன்
சின்னதொரு கடுகுபோல் உள்ளங் கொண்டோன்
தெருவார்க்கும் பயனற்ற சிறிய வீணன்!
கன்னலடா என் சிறுநூர் என்போன் உள்ளம்
கடுகுக்கு நேர்முத்த துவரை உள்ளம்
தொன்னையுள்ளம் ஒன்றுண்டு தனது நாட்டுச்
சுதந்தரத்தால் பிறநாட்டைத் துன்புறுத்தல்!

ஆயுதங்கள் பரிகரிப்பார், அமைதி காப்பார்,
அவரவர்தம் வீடுநகர் நாடு காக்க

வாயடியும் கையடியும் வளரச் செய்வார்!
மாம்பிஞ்சு உள்ளத்தின் பயனும் கண்டோம்!
தூயஉள்ளம் அன்புள்ளம் பெரிய உள்ளம்
தொல்லுலக மக்களெலாம் 'ஓன்றே' என்னும்
தாயுள்ளம் தனிலன்றோ இன்பம்! ஆங்கே
சண்டையிலலை தன்னலந்தான் தீர்த்ததாலே

4 . தொழிலாளர் விண்ணப்பம்

காடு களைந்தோம் -- நல்ல
கழனிதிருத்தியும் உழவுபுரிந்தும்
நாடுகள் செய்தோம் -- அங்கு
நாற்றிசை வீதிகள் தோற்றவும் செய்தோம்
வீடுகள் கண்டோம் -- அங்கு
வேண்டிய பண்டங்கள் ஈண்டிடச் செய்தோம்
பாடுகள் பட்டோம் -- புவி
பதமுறவே நாங்கள் நிதமும் உழைத்தோம்.

மலையைப்பிளந்தோம் -- புவி
வாழ்வென்றேகடல் ஆழமும் தூர்த்தோம்
அலைகடல்மீதில் -- பல்
லாயிரங்கப்பல்கள் போய்வரச்செய்தோம்
பல தொல்லையுற்றோம் -- யாம்
பாதாளம் சென்று பசும்பொன் எடுத்தோம்.
உலையில் இரும்பை -- யாம்
உருக்கிப்பல் யந்திரம் பெருக்கியுந்தந்தோம்.

வாழ்வுக்கொவ்வாத -- இந்த
வையத்தை இந்நிலை எய்தப்புரிந்தோம்,
ஆழ்கடல், காடு, -- மலை
அத்தனையிற்பல சத்தை யெடுத்தோம்.
ஈழை, அசுத்தம் -- குப்பை
இலைஎன்னவே எங்கள் தலையிற் சுமந்தோம்.
சூழக்கிடந்தோம் -- புவித்
தொழிலாளராம் எங்கள் நிலைமையைக் கேளீர்!

கந்தையணிந்தோம்! -- இரு
கையை விரித்தெங்கள் மெய்யினைப் போர்த்தோம்
மொந்தையிற் கூழைப் -- பலர்
மொய்த்துக் குடித்துப் பசித்துக் கிடந்தோம்
சந்தையில் மாடாய் -- யாம்
சந்ததம் தங்கிட வீடுமில்லாமல்
சிந்தை மெலிந்தோம் -- எங்கள்
சேவைக்கெலாம்இது செய்நன்றிதானோ?

5. மானிட சக்தி

மானிடத் தன்மையைக் கொண்டு -- பலர்
வையத்தை ஆள்வது நாம்கண்டதுண்டு
மானிடத் தன்மையை நம்பி -- அதன்
வண்மையினாற்புவி வாழ்வுகொள் தம்பி!
'மானிடம்' என்றொரு வாளும் -- அதை
வசத்தில் அடைந்திட்ட உன்இரு தோளும்
வானும் வசப்பட வைக்கும் -- இதில்
வைத்திடும் நம்பிக்கை, வாழ்வைப் பெருக்கும் (மானிட)

மானிடன் வாழ்ந்த வரைக்கும் -- இந்த
வையத்திலே அவன் செய்தவரைக்கும்
மானிடத் தன்மைக்கு வேறாய் -- ஒரு
வல்லமை கேட்டிருந்தால் அதைக் கூறாய்!
மானிட மென்பது புல்லோ? -- அன்றி
மரக்கட்டை யைகுறித் திடவந்த சொல்லோ?
காணிடை வாழ்ந்ததும் உண்டு -- பின்பு
கடலை வசப்படச் செய்ததும் அதுதான்! (மானிட)

மானிடம் போற்ற மறுக்கம் -- ஒரு
மானிடம் தன்னைத்தன் உயிரும் வெறுக்கும்;
மானிடம் என்பது குன்று -- தனில
வாய்ந்த சமத்துவ உச்சியில் நின்று
மானிடருக் கினி தாக -- இங்கு
வாய்த்த பகுத்தறி வாம்விழி யாலே
வான்திசை எங்கணும் நீ பார்! -- வாழ்வின்
வல்லமை 'மானிடத் தன்மை' என்றேதேர். (மானிட)

6. சாய்ந்த தராசு

வாழ்வதிலும் நலம் சூழ்வதிலும் புவி
மக்களெல்லாம் ஒப்புடையார்!

ஏழ்மையில் மக்களைத் தள்ளுவதோ? -- இதை
இன்பமெனச் சிலர் கொள்ளுவதோ? (வா)

கூழுக்குப் பற்பலர் வாடவும் சிற்சிலர்
கொள்ளை யடிப்பதும் நீதியோ -- புவி
வாழ்வதுதான் எந்தத் தேதியோ? (வா)

சிற்சிலர் வாழ்ந்திடப் பற்பலர் உழைத்துத்
தீர்களுமே இந்த லோகமே -- உரு
அற்றொழிந்தாலும் நன்றாகுமே! (வா)

காண்பதெல்லாம் தொழிலாளி செய்தான் அவன்

காணத்தகுந்தது வறுமையாம் – அவன்
பூணத் தகுந்ததும் பொறுமையாம்! (வா)

அன்பெனச் சொல்லியிங்கு ஆதிமுதற் பேத
வன்மை வளர்த்தனர் பாரிலே – அதன்
பின்புகண்டோம்இதை நேரிலே (வா)

மக்கள் பசிக்க மடத்தலைவர்க்கு எனில்
வாழை யிலைமுற்றும் நறுநெய்யாய் – இது
மிக்குயிர் மேல்வைத்த கருணையாம் (வா)

கோயிலிலே பொருள் கூட்டும் குருக்களும்
கோதையர் தோளினிற் சாய்கின்றார் – இங்கு
நோயினிலே மக்கள் மாய்கின்றார் (வா)

கோரும் துரைத்தனத் தாரும் பெரும்பொருள்
கொண்டவர்க்கே நலம் கூட்டுவார் – உழைப்
போரிடமே கத்தி தீட்டுவார் (வா)
மக்களெல்லாம் சமமாக அடைந்திட
மாநிலம் தந்ததில் வஞ்சமோ? -- பசி
மிக்கவரின் தொகை கொஞ்சமோ? (வா)

7. புத்தகசாலை

தனித்தமைந்த வீட்டிற்புத்தகமும் நானும்
சையோகம் புரிந்ததொரு வேளை தன்னில்,
இனித்தபுவி இயற்கையெழில் எல்லாம் கண்டேன்;
இசைகேட்டேன்! மணம்மோந்தேன்! சுவைகள் உண்டேன்!

மனித்தரிலே மிக்குயர்ந்த கவிஞர் நெஞ்சின்
மகாசோதியிற் கலந்து எனது நெஞ்சும்!
சனித்ததங்கே புத்துணர்வு! புத்தகங்கள்
தருமுதவி பெரிது! மிகப்பெரிது கண்டீர்!

மனிதரெலாம் அன்புநெறி காண்பதற்கும்
மனோபாவம் வாளைப்போல் விரிவடைந்து
தனிமனித தத்துவமாம் இருளைப் போக்கிச்
சகமக்கள் ஒன்றென்ப துணர்வதற்கும்,
இனிதினிதாய் எழுந்துஉயர் எண்ண மெல்லாம்
இலகுவது புலவர்தரு சுவடிச் சாலை;
புனிதமுற்று மக்கள்புது வாழ்வு வேண்டில்
புத்தகசாலைவேண்டும் நாட்டில் யாண்டும்.

தமிழர்க்குத் தமிழ்மொழியிற் சுவடிச் சாலை
சர்வகலா சாலையைப்போல் எங்கும் வேண்டும்.
தமிழிலிலாப் பிறமொழிநூல் அனைத்தும் நல்ல

தமிழாக்கி வாசிக்கத் தருதல் வேண்டும்,
அமுதம்போல் செந்தமிழிற் கவிதை நூற்கள்,
அழகியவாம் உரைநடையில் அமைந்த நூற்கள்,
சுமைசுமையாய்ச் சேகரித்துப் பல்கலைசேர்
துறைதுறையாய்ப் பிரித்தடுக்கி வைத்தல் வேண்டும்.

நாலைந்து வீதிகளுக்கொன்று வீதம்
நல்லதுவாய் வசதியதாய் இல்லம் வேண்டும்,
நூலெல்லாம் முறையாக ஆங்க மைத்து
நொடிக்குநொடி ஆசிரியர் உதவு கின்ற
கோலமுறும் செய்தித்தாள் அனைத்தும் ஆங்கே
குவிந்திருக்க வகைசெய்து தருதல் வேண்டும்.
முலையிலோர் சிறுநூலும் புதுநூ லாயின்
முடிதனிலே சுமந்துவந்து தருதல் வேண்டும்

வாசிக்க வருபவரின் வருகை ஏற்றும்
மரியாதை காட்டி அவர்க்கிருக்கை தந்தும்,
ஆசித்த நூல்தந்தும் புதிய நூல்கள்
அழைத்திருந்தால் அதையுரைத்தும், நாளும் நூலை
நேசித்து வருவோர்கள் பெருகும் வண்ணம்
நினைப்பாலும் வாக்காலும் தேகத்தாலும்
மாசற்றதொண்டிழைப்பீர்! சமுதாயச்சீர்
மறுமலர்ச்சி கண்டதென முழக்கஞ் செய்வீர்!

பூங்கொடி- காவியம்

சிறைவிடு காதை

முடியரசன்

வீறுகவியரசர் முடியரசன் (இயற்பெயர்: துரைராசு, அக்டோபர் 7, 1920 - டிசம்பர் 3, 1998) தமிழ்நாட்டின் மூத்த தலைமுறைக் கவிஞர்களுள் ஒருவர். தேனி மாவட்டம், பெரியகுளத்தில் சுப்பராயலு - சீதாலக்ஷ்மி ஆகியோருக்கு, அக்டோபர் 7, 1920-இல் பிறந்தவர். துரைராசு என்ற இவரது பெயரை முடியரசன் என்று மாற்றிக் கொண்டார். பாரதிதாசனோடு மிக நெருங்கிப் பழகி அவருடைய முற்போக்கு எண்ணங்களை ஏற்றுப் பாடியவர். பாரதிதாசனாரால் 'என் மூத்த வழித்தோன்றல், எனக்குப் பின் கவிஞன்..' என்று பாராட்டப்பெற்றவர். தந்தை பெரியார், பேரறிஞர் அண்ணா ஆகியோரின் பெருமதிப்பைப் பெற்ற திராவிட இயக்கத்தின் முன்னோடிக்கவிஞர். தம் கவிதையின்படியே வாழ்ந்துகாட்டிய கவிஞர்க்கு எடுத்துக்காட்டு இவர்.. தான் சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டதோடு தம் பிள்ளைகள் அறுவார்க்கும் சாதி மறுப்புத் திருமணம் செய்வித்தவர். எனவேதான் தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் 'சாதி ஒழியவேண்டும் எனக் கவிதையிலும்,

மேடையிலும் முழங்கிய கவிஞர்களுள் அவற்றைத் தன் வாழ்வில் கடைப்பிடித்தவர் கவியரசு முடியரசனார் தவிர வேறு யாராவது இருக்கிறார்களா? எனத் தெரியவில்லை' என்று போற்றினார். சாதி-சமய, சாத்திரச் சடங்குகளை வெறுத்தவர். இவரது மறைவின் பொழுதும் எச்சடங்குகளும் வேண்டாம் என்று வலியுறுத்தி அவ்வாறே நிறைவேறச் செய்தவர். சென்னை, முத்தியாலுப்பேட்டை உயர்நிலைப்பள்ளியிலும், காரைக்குடி மீ. சு. உயர்நிலைப்பள்ளியிலும் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர்.

பூங்கொடிக் காப்பியம் கவிஞர் முடியரசனின் படைப்புகளுள் ஒன்றாகும். 'மொழிக்கொரு காப்பியம்' என்னும் சிறப்பினை இந்தக் காப்பியம் பெற்றுள்ளது. 'தமிழ்த் தெய்வ வணக்கம்' நீங்கலாக, 'விழவயர் காதை' முதலாக 'விடுதலைக் காதை' ஈறாக முப்பத்தொரு காதைகள் இந்தக் காப்பியத்தில் உள்ளன. 5243 பாடல் வரிகள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டு மொழிப் போராட்ட வரலாற்றில் இடம் பெற்றவர்களும் தமிழ்மொழி, தமிழிசை முதலியவற்றின் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்டவர்களும் இந்தக் காப்பியத்தில் குறிப்பாகப் பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளனர்.

சிறைவிடு காதை

பெருநிலக்கிழார் வருந்துதல்

சிறைபட் டாங்கட் செல்வோள் முகத்து
மறைப்பரு கவலை வெளிப்படல் கண்டு
மாளாத் துயரால் வதைந்திடுங் கிழவர்
'வாளா இனியிரேன் வருவது வருக!

நானை மீட்பேன் நங்காய் கவலேல்' 5
என்றுதம் விழியில் இரங்குநீர் துடைத்து
நின்றவர் 'அந்தோ நேர்மைக் கிடமிலை,
நல்லவை செய்தார்க்கு நலிவிலை என்றும்
அல்லவை செய்தார்க்கே அழிவுகள் என்றும்
சொற்றன யாவும் வெற்றுரை யாகும்; 10
முற்றா இளங்கொடி முள்நுனி யளவும்
குற்றம் புரிந்திலள் கொடும்பழி வந்ததே;
எற்றோ உலகியல்!' என்றவர் ஏகினர்;

ஊரவர் பழித்தல்

இசைஇசை எனச்சொலி ஏய்த்தனள் ஊரை!
வசையென நாணாள் மணவினை நாடாள் 15
துறவினள் போலத் தொண்டெனும் பெயரால்
இரவிடை நிகழ்த்தும் இழிசெயல் எத்தனை!
ஒருநாள் வெளிவரும் உண்மை என்றனர்;
எழில்நிறை உருவமும் இளமைப் பருவமும்
கழிமிக வுடையவள் காரிகை யிவள்தான்! 20
கலைதெரி பெயரால் கட்டிளங் காளையர்

பலர்பலர் அவ்விடைப் பயில்வோர் உளரால்
 துறவும் தூய்மையும் தொலைவினில் ஓடி
 மறையும் அன்றி வாழுமோ என்றனர்;
 பாயும் புலியும் பசும்புல் வாயும் 25
 காயழல் தீயும் தூயநற் பஞ்சும்
 நெருங்குமேல் விளைவதை நீணிலம் அறியும்;
 உறுகேழ் வரகினில் ஒழுகும் நெய்யெனில்
 கேட்பவர் மதியும் கேடுறின் நம்புவர்,
 நாட்பட விளங்கும் நயவஞ்சம் என்றனர்; 30
 பசுப்போல் இருந்தனள் பாவி இவள்தான்
 வெறுக்குங் கொலைத்தொழில் விளைத்தனள் என்றனர்;
 நல்லவர் கெட்டவர் நாமுண ராவகை
 உள்ளனர், என்ன உலகமிஃ தென்றனர்;
 பெண்ணுருக் கொண்டுள பேயிவள் என்றனர்; 35
 பெண்குலங் கெடுக்கும் பெற்றியள் என்றனர்;
 இவ்வணம் ஊரார் இடுபழி கூறினர்;

நல்லோர் வருந்துதல்

இவட்கோ இப்பழி! இழைத்தவர் எவரோ!
 அவட்கோ கொடுஞ்சிறை! அடஓ கொடுமை!
 ஆவின் இயல்பும் அடங்கிய பண்பும் 40
 மேவிய மெல்லியற் கொடிக்கோ கொடுமை!
 சொல்லும் செயலும் நல்லன புரிவோள்
 கொல்லுந் தொழிலைக் குறிப்பளோ? கொடுமை!
 செந்நெறிப் படரும் சேயிழை யிவட்கே
 இந்நிலை வருமெனின் என்னே வுலகம்! 45
 பெண்மைப் பண்பிற் கிலக்கணம் இவளே
 உண்மைக் கழிவினை உலகந் தந்ததோ!
 இரவும் பகலும் இனியநற் பணியே
 புரியும் இவட்கோ புன்மொழி கொடுமை!
 வழுவாத் துறவும் வாய்மையுந் தூய்மையும் 50
 தொழிலாக் கொண்டவள் துயருறல் நன்றோ!
 கலைபுரி யிவளோ கொலைபுரி செயலினள்?
 இலைமதி அவர்க்கென இயம்புதல் சாலும்!
 பலர்பலர் கூடிப் பண்பினர் இன்னன
 சொல்லுமொழி வாயினர் சோர்ந்து நின்றனர்; 55

இரவின் ஆட்சி

கனவிலும் தீமை கருதா நல்லவட்
 கினைதுயர் இவ்வணம் ஏற்படல் காணா
 எரிகதிர்ச் செல்வன் ஒளிமுகங் குன்றி
 வருந்திக் குடதிசை மறைந்தன னாகச்

சுருள்படு பழுதை விரிபட அரவென 60
 எற்றோ - எத்தன்மைத்தோ? புல்வாய் - மான்.
 மருள்படச் செய்யும் மாலைவந் துற்றது;
 கதிர்மதி காணாக் காரிரு ளாட்சி
 எதிர்மறைப் பொருளாய் எங்கும் படர்ந்தது;
 'வந்தநம் ஆட்சியை வாழ்த்துவம் வாரீர்!
 இந்தநல் லாட்சியை எதிர்ப்பவர் ஈங்கிலை 65
 எதிர்ப்போர்க் காணின் ஒழிப்போம் வாரீர்!
 மதிப்போம் மதிப்போம் மயங்கிரு ளாட்சி!
 இருளின் ஆட்சி என்றும் வாழ்கென
 ஆந்தையும் கூகையும் அலறின! அலறின!

சிறையினுட் பூங்கொடி

காரிரு ளாட்சியிற் கட்டுணும் மாந்தர் 70
 கூரிய நெடுவேல் கொளுவிய காவலர்
 இருநிலம் மருவிய இருதிணை எனப்படும்
 பொருள்கள் யாவும் புவிமிசைச் சோர்ந்தன;
 நெஞ்சினை வருத்தும் நெடுந்துயர் ஒன்றும்,
 துஞ்சுத லொழிந்த துணைவிழி யிரண்டும், 75
 வஞ்சியின் மனத்து வளர்தமிழ் மூன்றும்,
 சூழ்மதிற் சிறையினும் சோரா திருந்தன;
 தாழ்குழல் ஆங்குத் தனியிருந் தனளே;

கதிரவன் தோற்றம்

கொடுங்கோ லாட்சி நெடும்பகல் நில்லாது;
 மடம்படு மாந்தர் மதியொளி பெறுங்கால் 80
 படும்படும் அந்தக் கொடும்பரின் ஆட்சி;
 உயிர்வரின் உக்குறள் ஓடுதல் போலக்
 கதிர்வர வறிந்து காரிருள் ஓடிப்
 பதுங்கி மறைந்தது, பகலவன் வளர்ந்தான்;

அறமன்றத்தில் பூங்கொடி

மறமிகு காவலர் வயங்கிழை தன்னை 85
 அறங்கூ றவையத்து நிறுத்தின ராகத்
 திறம்பா வுரையினர் செவ்விய மனத்தினர்
 கொல்போல் ஒருபாற் கோடா நடுவர்
 உயிர் - உயிரெழுத்து, உக்குறள் -
 குற்றியலுகரம், கோல் - தராசு.
 பால்போல் முகத்துப் பாவையை நோக்கிக்
 குற்றஞ் சாற்றினர்; மற்றவள் மறுத்துச் 90
 செற்றேன் அல்லேன் செந்தமிழ் ஆணை;
 உற்றிக் கொலையில் ஒருதொடர் பில்லேன்;

அற்றைப் பொழுதில் அவணிலேன் ஆதலின்
ஒன்றும் அறிகிலேன்; உண்மையிஃ' தென்றனள்;

சிறைசெய் காவலர் சிற்சில வினவினர்; 95
மறைசெய் தறியா மங்கையுஞ் செப்பினள்;

கிழார் சான்று கூறல்

அவ்வுழை வந்துறும் அரும்பெற்ற செல்வர்
கவ்விய துயரினர் கலங்கிய விழியினர்
பெய்வளை விடுதலை பேணிய நிலக்கிழார்
அவையம் நோக்கி 'ஆயிழை இவள்தான் 100
நவையறு செயலினள் நன்மனத் தாட்டி
கோதை இவட்கும் கோமகன் கொலைக்கும்
யாதும் தொடர்பிலை யான்நன் கறிவேன்;
கொலைநிகழ் பொழுதில் இலைஅவள் அவ்விடை
என்மனை யகத்துள் இசையமு தளித்துப் 105
பின்னிர விறறான் பேதை மீண்டனள்'
என்னலும், நடுவர் எடுத்துரை கூறினர்;

நடுவர் தீர்ப்பு

'மாமனை யகத்து மங்கை இசைத்ததை
ஆமெனக் கொள்ளுதும்; ஆங்கவள் மீண்டபின்
கோமகன் கொலையுணல் கூடும் அன்றோ? 110
மீளுமுன் நிகழ்ந்ததை மெய்ப்பிக்க ஒன்றிலை;
முளும் பகையும் முனிவும் அவன்பாற்
கொண்டவள் இவளெனக் குறிப்புகள் ஈண்டுள்;
சண்டிலி என்னுந் தையலுங் காண்கிலன்
ஆதலின் இருவரும் அப்பெருங் கோமகன் 115
சாதலைக் குறித்தனர் என்பதே சாலும்;
அன்றெனின்

இருவருள் ஒருவர் மற்றவர் செயலுக்
குறுதுணை என்பதே உறுதியாகும்;
ஒறுத்தற் குரியர்'இவளும் அவளும் 120
சிறையகம் இம்மகள் செல்க; அம்மகள்
மறைபுலம் நாடிச் சிறைசெயல் வேண்டும்';

உயிர் - உயிரெழுத்து, உக்குறள் - குற்றியலுகரம், கோல் - தராசு.

பூங்கொடி மனத்துயர்

தீர்ப்புரை பெற்றவள் சிறையகம் புகுவோள்,
யார்க்கொரு தீங்கும் இழைத்தே னல்லேன்,
என்மொழி காக்க ஏற்றிடும் பணியில் 125
புன்மையும் இன்னலும் புகுமேல் பொறுப்பேன்,
இறப்பே எனினும் சிரிப்புடன் ஏற்பேன்

மறப்பரும் வன்பழி வாய்த்ததே! கெட்டேன்!
எனப்பல நினைந்தே இரங்கினள் பூங்கொடி

துருவன் துணிவு

அறங்கூ றவையம் அளித்த தீர்ப்பும் 130
அறந்தேர் அரிவை அருஞ்சிறை பெற்றதும்
செய்தி இதழ்கள் தெள்ளிதின் உரைக்க
நையும் உளத்தினள் சண்டிலி கண்டு
கொழுநற் குரைத்தனள்; கொலைசெய் துருவன்
வழுவிலா அவட்கோ வந்ததிப் பழியெனக் 135
கழிபடர் உறுவோன், 'கரந்துறை வாழ்வு
நாமினி மேற்கொளல் நன்றிலை, அதன்றலை
தூமொழி யறுபழி துடைப்பது நம்கடன்,
காவலர் நம்மைக் காணா முன்னர்
மேவுதும் அவையகம் விளம்புதும் வாய்மை' 140
என்பன கூறி இன்றுணை தன்னொடும்
என்படும் படுக! எனுந்துணி வுடனே
முற்பட அவையக முதல்வர்ச் சார்ந்து,

துருவன் நிகழ்ந்தன கூறல்

விளிவுறுங் கோமகன் நளியிருட் புக்கதூஉம்;
ஒளிவுடன் செலலால் ஐயம் உற்றதூஉம், 145
அறியா வகையில் அவற்பின் தொடர்ந்ததூஉம்,
உரியவள் சண்டிலி உறைவிடம் அவன்புக்
கழல்மிகு காம மொழிபல புகன்றதூஉம்,
தழலெனக் கொதித்துத் தான்சினங் கொண்டதூஉம்,
கைதவன் அவனெனக் கருதித் தொலைத்ததூஉம், 150
மெய்ம்மை தெரிந்து விரைந்தவண் பெயர்ந்ததூஉம்,
கொலைநிகழ் பொழுதத்துக் குலக்கொடி இலாததூஉம்
கலைமகள் அவட்கொரு களங்கம் இலாததூஉம்,
அஞ்சா தனைத்தும் எஞ்சா துரைத்து
நெஞ்சால் மகிழ்வோன் நேரிழை பூங்கொடி 155
விடுதலை வேட்டனன்; வியன்பே ரவையத்து
நடுநிலை பிறழா நடுவர் மகிழ்ந்து,

பூங்கொடி விடுதலை

'முடிநிலை அறியா முதிர்ந்தெழும் உணர்ச்சியிற்
படுகொலை புரியினும் பாவை யிவட்குக்
கெடுதலை விழையான் முடிவினைப் போற்றுவென்; 160
இடுபழி ஏற்றவள் விடுதலை அடைகுவள்'
என்னலுந் துணையொடும் இளையோன் களித்தனன்;
நென்னல் முடிய நெடுஞ்சிறைக் கதவம்

இன்னே திறந்தது; மின்னே ரிடையாள்
 பொன்னே அனையாள் பூங்கொடி மீண்டனள்; 165
 நன்னர் வினையே நாடிப் புரிவோர்க்
 கின்னல் வரினோர் இமைப்பினில் இரியும்
 என்னும் உண்மை இசைத்தது போல
 ஒலியிட் டாங்கண் ஒய்ந்ததக் கதவே. 169
 நென்னல் - நேற்று, நன்னர் - நல்ல, இரியும் - நீங்கும்

ஆசியஜோதி கருணைக் கடல் கவிமணி சி. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

கவிமணி தேசிக விநாயகம் 27 துலை 1876 – 26 செப்டம்பர் 1954) 20ஆம் நூற்றாண்டில் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள தேருரில் வாழ்ந்த ஒரு புகழ் பெற்ற கவிஞர். பக்திப் பாடல்கள், இலக்கியம் பற்றிய பாடல்கள், வரலாற்று நோக்குடைய கவிதைகள், குழந்தைப் பாடல்கள், இயற்கைப் பாட்டுகள், வாழ்வியல் போராட்ட கவிதைகள், சமூகப் பாட்டுகள், தேசியப் பாட்டுகள், வாழ்த்துப் பாக்கள், கையறு நிலைக் கவிதைகள், பல்சுவைப் பாக்கள் என விரிந்த தளத்தில் செயல்பட்டவர்.

சிவதானுப்பிள்ளை -ஆதிலட்சுமி தம்பதியர்க்கு இரண்டு பெண் குழந்தைகளை அடுத்து மூன்றாவதாக தேசிக விநாயகம் பிறந்தார். இரண்டு பெண்களுக்கு பின் பிறந்த ஆண் மகவுக்கு தான் வணங்கும் தேசிக விநாயகரின் பெயரை வைத்தார் சிவதானுப்பிள்ளை. ஒன்பதாவது வயதில் தன் தந்தையை இழந்தார். எம். ஏ. படித்த கவிமணி பின் ஆசிரியர் பயிற்சி படித்து தான் படித்த பள்ளியிலேயே ஆசிரியர் ஆனார். உமையம்மை எனும் பெண்ணை 1901இல் மணம் முடித்தார். நாஞ்சில் நாட்டார் தன் மனைவியை குட்டி, பிள்ளாய் என்று அழைத்து கொண்டிருந்த நாட்களில் கவிமணி தன் மனைவியை தாயி என்று மரியாதையுடன் அழைப்பார். குழந்தைப்பேறு இல்லாத கவிமணி தனது அக்காள் மகன் சிவதானுவை தனது மகன் போல வளர்த்தார்

நாகர்கோவிலிலுள்ள கோட்டார் ஆரம்பப்பள்ளி, நாகர்கோவில் ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளி மற்றும் திருவனந்தபுரம் பெண்கள் கல்லூரி போன்றவற்றில் ஆசிரியராக 36 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார்.

தமிழில் குழந்தைகளுக்காக முதன்முதலில் தொடர்ச்சியாகப் பாடல்களை எழுதினார். 1938 ஆண்டு வெளியான அவருடைய மலரும் மாலையும் தொகுதியில் 25 க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைப் பாடல்கள், 7 கதைப் பாட்டுகள் இடம்பெற்றிருந்தது..

ஆராய்ச்சித் துறையிலும் தேசிக விநாயகம் பிள்ளை பல அரிய பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறார். 1922-இல் 'மனோன்மணியம் மறுபிறப்பு' என்ற திறனாய்வுக் கட்டுரையை எழுதினார். சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேரகராதி உருவாக்கத்தில் மதிப்பியல் உதவியாளராக இருந்தார். கம்பராமாயணம் திவாகரம், நவநீதப் பாட்டியல் முதலிய பல

நூல்களின் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தொகுத்திருக்கிறார். 'காந்தஸூர்ச்சாலை' பற்றிய ஆய்வு நூலை எழுதினார்.

24 திசம்பர் 1940 இல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை கவிமணி என்ற பட்டம் வழங்கினார். 1943 இல் அண்ணாமலை அரசர் ஆத்தங்குடியில் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார். பெரும் பொருள் வழங்க முன் வந்தபோது அதை வாங்க மறுத்து விட்டார். 1954 இல் கவிமணிக்குத் தேரூரில் நினைவு நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. அக்டோபர் 2005இல் இந்திய அரசு அஞ்சல் தலை வெளியிட்டுச் சிறப்பித்தது.

கருணைக் கடல்

(அரச வாழ்வைத் துறந்து நள்ளிரவில் வெளிப்பட்டு சென்ற புத்தர், பிம்பிசார மன்னனுடைய யாகத்துக்காகக் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஆட்டு மந்தையின் மத்தியில், துன்புற்றிருந்த ஒரு நொண்டி ஆட்டுக்குட்டியைத் தம் தோளில் சுமந்து கொண்டு சென்று, யாகசாலையை அடைந்து, மன்னனுக்கு அறவுரை போதித்து, நாடெங்கும் உயிர்க் கொலையை நிறுத்திய வரலாறு இதனுள் கூறப்படுகிறது.)

மந்தை பெரியமந்தை - உணவின்றி
வாடி மெலியும் மந்தை,
சிந்தை தளரும் மந்தை நடக்கவும்
சீவ நிலாத மந்தை. 1

கண்ணிலே கண்டபுல்லை - நின்றொருவாய்
கௌவிட வொட்டாரையோ!
தண்ணீர் குடிப்பதற்கும் - விலகிடச்
சம்மதி யாரேஜயோ! 2

காடு மலைகளெல்லாம் - ஓடியோடிக்
கால்களும் ஓய்ந்தனவோ!
ஆடுக ளாயிடினும் - எவரிவ்
அநியாயம் செய்வரையோ! 3

தன்னந் தனியாகி - ஒருமறி
தாவிமுன் ஓடுவதையோ!
பின்ஓர் இளமறியும் - கிந்தியிங்கு
பீடைப் படுதேஜயோ! 4

கல்நெறி கொண்டதுவோ? - விழுந்தொரு
கால்முட மானதுவோ?
செல்லும் வழிநீள - உதிரமும்
சிந்திப் பெருகுதையோ! 5

ஓடும் மறிதேடித் - தாயுமுன்னில்
ஓரடி வைத்தவுடன்,
வாடும் மறியை எண்ணி - விரைந்துபின்

- வந்து தயங்குதையோ! 6
- இத்தனையும் கண்டுமனம் இரங்கி, நொண்டும்
இளமறியை இருகரத்தின் எடுத்து, வையம்
அத்தனையும் தாங்குபயம் அணிய ஏந்தி,
அருளுருவாம் அண்ணலும் அத்தாயை நோக்கி 7
- “அல்ல லுறவேண்டாம் - இனித்துயர்
ஆறி வருவாயம்மா!
செல்லு மிடத்தில் உன்தன் - மதலையைத்
சேர்த்து விடுவேனம்மா. 8
ஏழைப் பிராணிகளின் - இடர்களைந்து
இன்ப மளிப்பதுபோல்,
வாழும் உலகிதனில் - செயுமொரு
மாதவம் வேறுமுண்டோ? 9
- மீளாத் துயர்க்கடலில் - உயிரெலாம்
வீழ்ந்து முழுகையிலே,
பாழாங் குகைதேடிச் செயுந்தவம்
பாவமே ஆகுமம்மா!” 10
- என்றுகனிந் துளமுருகி எழுந்த காலை,
எமன்விட்ட தூதுவர்போல் ஆட்டை யெல்லாம்
குன்றிருந்து துரத்திவரு மவரைக் கண்டு,
குவலயத்தில் அருள்மாரி மொழியும் ஐயன்; 11
- “மாலைப் பொழுதின்னும் ஆகவில்லை - வெயில்
மண்டை பிறந்து வெடிக்குதையோ!
சாலை வழிஇந்த ஆடுகளும் - எங்கு
சாய்ந்து செலுமையா கூறும்” என்றான. 12
- அம்மொழி கேட்டவ் விடயருமே - “எம்ம
ஆளும் இறவன தாணயினால்,
செம்மறி நூறு, வெள் ளாடும் ஒருநூறு
சேர்த் வருகிறோம்” என்றுரத்தார். 13
- இன்றிரா யாகம் முடியுதென்றார் - அதில்
இத்தனை யுங்கொலை யாகும்என்றார்;
நின்றுசொல நேரம் இல்லைஎன்றார் - இன்னும்
நீண்ட வழிபோக வேண்டும்என்றார். 14
- வள்ளலும் உள்ளம் வருந்தி, யானும் - அந்த
மாமகம் காண வருவேனென்று,
துள்ளும் மறியுஞ் சுமந்துகொண்டு - தாயும்
சேர்ந்து தொடர வழிநடந்தார் 15

<p>மானேந்தும் ஈசனுளம் நாண, ஆட்டின் மறியேந்து பெருங்கருணைப் புனித வள்ளல், வானேந்து மதில்மீது கொடிகள் ஆடும் மாநகரின் திருவாயில் வந்தபோது;</p>	16
<p>செங்கதிர் வெம்மை தணிந்ததடி! - வாசத் தென்றல் உலாவி எழுந்ததடி! பொங்கி வருஞ்சோணை மாந்தியும் - ஒரு பொன்னிறம் பெற்றுப் பொலிந்ததடி!</p>	17
<p>முல்லை மலர்ந்து மகிழ்ந்ததடி! - ஆம்பல் முடிய வாயும் திறந்ததடி! எல்லை யிலாமலர்ச் சோலையிலே-வண்டும் இன்னிசை பாடித் திரிந்ததடி!</p>	18
<p>தாயும் இரங்கி வருகுதடி - கன்றும் தாவிக் குதித்தோடிச் செல்லுதடி! ஆயும் பொழிலில் பறவையெல்லாம் - அந்தி அங்காடி போல ஒலிக்குதடி!</p>	19
<p>வையகந் தன்னில் உயிர்களின் மீதருள் மாரி பொழியும் பெரியவனாம் ஐயனைக் கண்டவர் கொண்ட அதிசயம் ஆராலே கூற இயலுமடி!</p>	20
<p>வாயிலைக் காத்திடும் சேவகரும் - வழி மாறா விலகி ஒதுங்கிநின்றார்; தாயினும் மிக்க தயாளன் இவன் - போல்இத் தாரணி கண்டதும் உண்டோன்றார்.</p>	21
<p>பாதையிற் சென்றவர் பார்த்துநின்றார் - ஒரு பக்கமாய் வண்டிகள் ஓட்டிநின்றார்; மாதவம் ஈதலால் வேறுளதோ! - என வாயார வாழ்த்திப் புகழ்ந்துநின்றார்.</p>	22
<p>சந்தை இரைச்சல் அடங்கியது! - கடைச் சண்டையும் இல்லா தொடுங்கியது! வந்தவர் போனவர் கண்களுக்கும் - அந்த வள்ளல் முகம் விருந் தானதம்மா !</p>	23
<p>கூடம் எடுத்தகை தாழ்ந்திடாமல் - ஒரு கொல்லனும் கண்டு திகைத்து நின்றான்; ஊடுபா வோட்டிய சாலியனும் - நூலை ஒட்டி முடியாது விட்டுவந்தான்.</p>	24

- மண்ணைச் சுமந்து வருங்குயவன் - ஈதோர்
மாமுனி என்று வணங்கி நின்றான்;
எண்ணெய்க் குடமேந்து வாணியனும் - இவர்
யாரோ பெரியர் எனப் பணிந்தான். 25
- பள்ளிச் சிறுவரும் சாடிவந்தார் - அவர்
பக்கத் தண்ணாவியும் ஓடிவந்தார்;
களளரும் உள்ளம் மறந்துநின்றார் - வட்டக்
காரரும் காசுப்பை விட்டுவந்தார். 26
- மாடும் அரிசியைத் தின்றதம்மா! - அதை
மாற்றி யடிப்பாரும் இல்லையம்மா!
வீடும் திறந்து கிடந்ததம்மா! - உலை
வெந்திடும் சோறும் குழைந்ததம்மா! 27
- பெண்டுகள் வாசலில் கூடிநின்றார் - இந்தப்
பேரரு ளாளனும் யாரோன்றார்;
கண்டவர் உள்ளம் கனியுதென்றார் - இவண்
கண்ணின் அழகினைப் பாடும் என்றார் 28
- கன்னி ஒருமகள் மையெழுதி - இரு
கண்ணும் எழுதுமுன் ஓடிவந்தாள்;
பின்னும் ஒருமகள் கூந்தலிலே - சூடும்
பிச்சி மலர்கையில் சுற்றிவந்தாள். 29
- பாலுக் கழுத மதலையுமே - ஐயன்
பக்கம் வரக்களிப் புற்றதென்றால்,
சேலொக்கும் மாதர் விழிகள் - அவன்முகச்
செவ்வியில் ஆழ்வது அதிசயமோ! 30
- கண்ணிற் கருணை விளங்குதென்றார் - நடை
கம்பீர மாகவுங் காணுதென்றார்;
எண்ணில் இடையனும் ஆகான் என்றார் - இவன்
இராஜ குலத்தில் பிறந்தோன் என்றார் ; 31
- யாகப் பசுவை எடுத்துவரும் - இவண்
எண்ணரும் பக்தி யுடையன் என்றார்;
மாகந் தொழுதேவ ராஜன்என்றார் உயர்
மாதவச் செல்வன் இவனே என்றார். 32
- செம்பு நிறைந்துபால் சிந்திடவே - சிலர்
சிந்தை மறந்து கறந்துநின்றார்;
எம்பிரான் செல்லும் வழியின் சிறப்பெலாம்
எங்ஙனம் சொல்லி முடிப்பேன், அம்மா ! 33

வையமிசை உயிர்கள் படும் துயரை எண்ணி
 மறுகும் உளத்து அயலொன்றும் அறியா னாகி,
 ஐயனும் அவ் வீதிவழி நடந்து, மன்னன்
 அரியமகம் செய்யுமிடம் அணுகி னானே. 34

தாரணி மன்னவன் பிம்பிசாரன் - யாக
 சாலை நடுவினில் வந்துநின்றான்;
 ஆரணம் ஓதிய அந்தணரும் - நிரந்து
 அங்கிரு பக்கமாய்க் கூடிநின்றார் 35

மந்திரம் ஓதி எரிவளர்த்தார் - புகை
 வாளை யளாவி எழுந்ததம்மா!
 இந்தன மிட்டுப் பெருக்கிநின்றார் - தீயும்
 ஏழுநா விட்டுச் சூழன்றதம்மா! 36
 பண்டங்கள் வாரி இறைத்தாரம்மா!
 பானங்கள் அள்ளிச் சொரிந்தாரம்மா!
 குண்டம் நிறையநெய் விட்டாரம்மா! - எரி
 கோபுரம் போல உயர்ந்ததம்மா! 37

வேதம் விதித்த விதிமுறையில் - ஒரு
 வெள்ளாடு கண்டு பிடித்துவந்து,
 பாதக மான பலியிடவே - அங்கு
 பாரில் கிடத்தி யிருந்தாரம்மா! 38

ஆடுகள் விட்ட உதிரமெல்லாம் - அங்கோர்
 ஆறாக ஓடிப் பரந்ததம்மா!
 நாடியவ் வேள்விக் களத்தை விரித்திட
 நாவும் நடுங்கி ஓடுங்கு தம்மா! 39

நீட்டிக் கழுத்தை அறுப்பதற்கோ? - அதன்
 நெஞ்சை வகிர்ந்து பிளப்பதற்கோ?
 தீட்டிய கத்தியும், கையுமாக - ஒரு
 தீக்ஷிதர் முன்வந்த நின்றாரம்மா! 40

யாகத் திறைவரே! எண்ணருந் தேவரே!
 அம்பவி யாளும் அரசர் பெருமான்
 பிம்பி சாரப் பெருந்தகை, இந்நாள்
 மறைகளில் விதிக்கும் வழிவகை யறிந்து
 முறையிற் செய்து முடிக்கும்இம் மகத்தில்
 பேணி உமக்கிடும் பெரும்பலி இதுவாம்;
 உயிரொடு துள்ளி ஒழுகிடும் உதிரம்
 கண்களிற் கண்டு களிப்பீ ராகுக!
 சீரிய குணத்துளம் செங்கோல் மன்னன்
 பாரில் செய்த பழியும் பாவமும்

- தாங்கி இவ்வாடு சாவக் கையினில்
வாங்கும்இவ் வாளால் வதைத்துஅவ்
ஓனையும் எரிவாய் இடுவன், யாவும்
பொரியாய்ப் புகையாய்ப் போவது குறித்தே 41
- என்று சொல்லியாக தீக்ஷிதரும் - வாளை
ஏந்திய கையினை ஓங்குகையிலே,
பொன்றும் உயிரினைக் காக்கவரும் - அந்தப்
புண்ணிய மூர்த்தியும் ஓடிவந்து 42
- “அண்ணலே இக்கொடும் பாவிஇவ் வேளையில்
ஆட்டினைக் கொல்லா தருள்புரிவீர்
திண்ணிய ஞான முடையவரும் - இந்தத்
தீவினை செய்வரோ?” என்றுரைத்தான் . 43
- காலிலே கட்டிய கட்டவிழ்த்தான் - அதன்
கண்டம் இறுக்கிய கட்டவிழ்த்தான்;
வாலிலே கட்டிய கட்டவிழ்த்தான் - அதன்
வாயிறினிற் கட்டும் அவிழ்த்துவிட்டான்! 44
- நின்றவர் கண்டு நடுங்கினரே - ஐயன்
நேரிலே நிற்கவும் அஞ்சினரே;
துன்று கருணை நிறைந்தவள்ளல் - அங்கு
சொன்ன மொழிகளைக் கேளும், ஐயா; 45
- “வாமும் உயிரினை வாங்கிவிடல் - இந்த
மண்ணில் எவர்க்கும் எளிதாகும்;
வீழும் உடலை எழுப்பதலோ - ஒரு
வேந்தன் நினைக்கினும் ஆகாதையா!
வாரும் விரும்புவ தின்னுயிராம் - அவர்
என்றுமே காப்பதும் அன்னதேயாம்;
பாரில் எறும்பும் உயிர்பிழைக்கப் - படும்;
பாடு முழுதும் அறிந்திலீரோ? 46
- நேரிய உள்ளம் இரங்கிடுமேல் - இந்த
நீள்நிலம் முற்றுமே ஆண்டிடலாம்;
பாரினில் மாரி பொழிந்திடவே - வயல்
பக்குவ மாவ தறிந்தலீரோ? 47
- காட்டும் கருணை யுடையவரே - என்றும்
கண்ணிய வாழ்வை உடையவராம்;
வாட்டும் உலகில் வருந்திடுவார் - இந்த
மர்மம் அறியாத மூடரையா! 48
- ஆட்டின் கழுத்தை அறுத்துப் பொசுக்கிறீர்

- ஆக்கிய யாகத்து அவியுணவை
ஈட்டும் கருணை இறைவர் கைகளில்
ஏந்திப் புசிப்பரே? கூறுமையா! 50
- மைந்தருள் ஊமை மகனை ஒருமகன்
வாளால் அரிந்து கறிசமைத்தால்
தந்தையும் கண்டு களிப்பதுண்டோ? - இதைச்
சற்றுநீர் சோசித்துப் பாருமையா! 51
- காடு மலையெலாம் மேய்ந்து வந்து - ஆடுதன்
கன்று வருந்திடப் பாலையெல்லாம்
தேடி உம் மக்களை ஊட்டுவதும் ஒரு
தீய செயலென எண்ணினீரோ? 52
- மேடையில் நீங்களும் மூடிப் படுத்திட
மெல்லிய கம்பளி தானளித்து
வாடையி லாடிக் கொடுகுவதும் - அதன்
வஞ்சகச் செய்கையோ, சொல்லும்ஐயா? 53
- அம்புவி மீதில்இவ் வாடுகளும் - உம்மை
அண்டிப் பிழைக்கும் உயிரலவோ?
நம்பி யிருப்பவர் கும்பி எரிந்திடில்
நன்மை உமக்கு வருமோ ஐயா? 54
- காட்டுப் புலியின் கொடுமையஞ்சி - உங்கள்
கால்நிழல் தங்கிய ஆடுகளை
நாட்டுப் புலியென் கொல்லுவதோ? - அந்த
நான்மறை போற்றிய நீதிஐயா? 55
- மண்ணில் வளர்ந்திடும் புல்லையுண்ணும் - வான
மாரி பொழிந்திடும் நீரையுண்ணும்;
எண்ணிநீர் செய்யும் உதவியென்னாம் - இதை
ஏனோ உணர்ந்திலீர் மானிடரே! 56
- பிள்ளையைக் கொன்று கறி சமைத்தீர் - அதன்
பெற்றோரை உண்ண அழைத்துநின்றீர்;
வள்ளலே உள்ளந் தெளிந்தவரே - இது
வாழ்வை யளிக்கும் செயலமோ? 57
- மன்னுயி ரெல்லாம் உலகில் - ஒருதாயின்
மக்களென் றுண்மை அறிந்திலீரோ?
தன்னுயிர் போற்றிப் பெரும்பழி செய்வது
சண்டாளர் கண்ட நெறியலவோ? 58
- மாண்ட மனிதனோர் ஆடுமாவான் - உடல்

மாறியோர் ஆடும் மனிதனாகும்;
நீண்ட உலகின் இயற்கைஐயா! - இது
நீதி நூல் கண்டிடும் உண்மைஐயா!

59

பாரில் உதிரம் குளிப்பதனால் - ஒரு
பாவமும் நீங்குவ தில்லைஐயா!
சீரியதேவரும் இச்செயல் - கண்டுதம்
சிந்தை களித்திட மாட்டாரையா!

60

தாயென நம்பி வரும்உயிரை - யாக
சாலை நடுவில் கிடத்திஒரு
பேயெனக் கீறிப் பிளப்பதனால் - என்ன
பேறும் பெயரையும் பெற்றீரையா?

61

துட்டப் பிசாசைக் குறித்திடினும் - இந்தத்
தூண்டிலில் வந்த தகப்படுமோ?
வெட்டிக் கொலைசெய்ய வேண்டாமையா!-இதை
விட்டொழிதல் மிக்க மேன்மைஐயா!

62

ஆயிரம் பாவங்கள் செய்தவெல்லாம் - ஏழை
ஆட்டின் தலையோடு அகன்றிடுமோ?
தீயவும் நல்லவும் செய்தவரை - விட்டுச்
செல்வ தொருநாளு மில்லைஐயா!

63

முன்னைப் பிறப்பினில் செய்தவினை - யாவும்
முற்றி முதிர்ந்து முளைந்தெழுந்து
பின்னைப் பிறப்பில் வளர்ந்திடும் என்பது
பித்தர் உரையென எண்ணினீரோ?

64

நெஞ்சினில் வாயில் கையினில் - செய்திடும்
நீதி அநீதிகள் யாவையுமே
வஞ்சமி லாது மறுபிறப்பில் - உம்மை
வந்து பொருந்தாமற் போயிடுமோ?

65

கன்று பசுவை மறந்திடினும் - செய்த
கருமங்கள் உம்மை விடுமோ ஐயா!
கொன்று பழிதேட வேண்டாம்ஐயா;- இனிக்
கொல்லா விரதம்மேற் கொள்ளும் ஐயா !

66

தானியம் பற்பல தாமிலையோ? - சுவை
தாங்கிய காய்கனி தாமிலையோ?
வான மழைதரு நீரிலையோ? - இவை
வாழ்ந்திடப் போதும் உணவல்லவோ?

67

ஊனுண வின்றி உறவு கொண்டு - நிலத்து

உள்ளதை யாவரும் உண்டிருந்தால்
மானும் புலியும் ஒருதுறையில் - நீரை
வந்து குடிப்பதும் காணலாமே

68

ஆதலால், தீவினை செய்யவேண்டாம் - ஏழை
ஆட்டின் உயிரையும் வாங்கவேண்டாம்,
பூதலந் தன்னை நரகம் தாக்கிடும்
புத்தியை விட்டுப் பிழையும், ஐயா!”

69

வாய்பேசா உயிரெலாம் வாய்பெற்று அங்கு
வாதாடி வழக்கிட்ட வாறீ தென்னத்
தாய்போலுந் தயவுடைய தரும மூர்த்தி
சாற்றியநல் லறவுரைகள் யாவுங் கேட்டு

70

தீக்ஷிதரும் வாளை விட்டெறிந்தார் - ஓமத்
தீயெரி குண்டம் அழித்துவிட்டார்;
மோக்ஷம் இவையுந் தருமோ என்றார்
மூர்த்தியின் பாதம் பணிந்து நின்றார்.

71

“செய்பிழை யாவும் பொறுத்தருள்வீ” - எனச்
சேவித்து மன்னனும் தாழ்ந்து நின்றான்;
“ஐயனே நாட்டில் கொலைதவிர்த்து - நாளை
ஆணையும் கட்டுவேன்” என்றுரைத்தான்.

72

“மன்னயி ரெல்லாம் தன்னுயிர் போல
நிலமுழு தாளும் நெடுமுடி யண்ணல்
பிம்பி சாரப் பெரும்பெயர் வேந்தன்,
மெய்யகங் கண்டுஇவ் வையகம் உய்ந்திடத்
திருவருள் புரிந்த செய்தி இதுவாம்;
யாக சாலையில் பக்குவம் செய்தும்
யாக சாலையில் எரிவாய் ஊட்டியும்
பலவா முயிரின் குலம்வே ரறுத்தல்
பழியும் பாவமும் பயக்கும் செயலாம்.
ஆதலின்,
ஊனை உண்பதும் உயிர்க்கொலை புரிவதும்
இந்நாள் முதல்இந் நன்னாட் டெல்லையில்
இல்லா தொழிக; ஈதுஎம் ஆணை!
அருளடை யோர்க்கே அருளும்
உறுதுணை யாமென்று உளங்கொள் வீரே.”

73

மந்திர வோலை எழுதுபவர் - அந்த
மன்னவன் ஆணைஇம் மாநிலத்தில்
சந்திர சூரியர் உள்ளவன் - நிலை
தந்தி டச் சாசனம் கண்டாரம்மா!

74

பாறைகள்மீது வரைந்துவைத்தார் - வழிப்
பக்கமும் தூணில் பொறிந்துவைத்தார்,
ஆறு குளங்கள் துறைகளிலும் - கல்லில்
ஆணை அழியாது எழுதிவைத்தார்

75

அங்காடி வீதியில் கண்டிடலாம் - சந்தி
அம்பலந் தோறுமே கண்டிடலாம்;
கங்கா நதிக்கரை எங்கும்இவ் வாணையைக்
காணா இடமேதும் இல்லைஐயா.

76

அந்நாள் முதலாம் பின்னா ளெல்லாம்
மாதமும் மாரி வானம் பொழிந்தது;
நாடு செழித்தது; நகரம் சிறந்தது;
உண்மை யறிவும் உதய மாயது;
செம்மை வளரந்தது; தீமை தேய்ந்தது;
புத்தன் உரையைப் பொன்னுரையாக
நித்தம் நித்தம் நினைத்த பயனாய்க்
கொல்லா விரதம் குவலயத்து
எல்லா உயிர்க்கும் இன்பளித் ததுவே!

77

யாப்பிலக்கணம்

யாப்பு என்பதற்குப் புலவர்களால் செய்யப்பெறும் செய்யுள் என்பது பொருள்.
செய்யுள் இயற்றுதற்குரிய இலக்கணம் யாப்பிலக்கணமாகும். யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, தொடர்பு,
செய்யுள் இவை யாவும் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்களாகும்.

செய்யுளின் உறுப்புகள்:

செய்யுள் ஆறு உறுப்புகளை உடையது. அவை:

1. எழுத்து
2. அசை
3. சீர்
4. தளை
5. அடி
6. தொடை - என்பனவாகும்.

1. எழுத்து:

தமிழ் எழுத்துகளை யாப்பிலக்கண முறையில் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. குறில் (க)
2. நெடில் (கா)
3. ஒற்று (க்) என்பனவாம்.

2.அசை:

எழுத்துகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது அசை (சொல்) ஆகும். அசை இரண்டு வகைப்படும்.

1.நேர் அசை

2.நிரை அசை

நேரசை:

1.குறில் தனித்து வருதல் - எ-டு : க,ப

2.குறிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் -எ-டு : கல்,பல்

3.நெடில் தனித்து வருதல் - எ-டு: கா, பா

4.நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - எ-டு: கால், பால்

நிரையசை:

1.இரு குறில்கள் இணைந்து வருதல் - பல

2.இரு குறில்களுடன் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - பலர்

3.குறிலும் நெடிலும் இணைந்து வருதல் - படா

4.குறிலும் நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - படாம்

3.சீர்:

செய்யுளில் ஓர் அசை தனியாகவோ, பல அசைகள் சேர்ந்தோ அமைந்து வருவது சீர் எனப்படும். அசைகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது சீர் ஆகும். (சீர்- ஒழுங்கு). சீர் நான்கு வகைப்படும். அவை:

1.ஓரசைச்சீர்

2.ஈரசைச்சீர்

3.மூவசைச்சீர்

4.நாலசைச்சீர்

1.ஓரசைச்சீர்

ஓரசைச்சீர் என்பது ஒரு அசையால் அமைவது. அசைச்சீர் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. வெண்பாவின் ஈற்றில் நேரசை அல்லது நிரையசை தனித்து நின்று சீராய் அமையும். இவை நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்ற வாய்ப்பாட்டைக் கொண்டு முடியும்.

நேர் - நாள்

நிரை - மலர்

நேர் நேர் - நேர்பு - காசு

நிரை நேர் நிரை - பிறப்பு

2.ஈரசைச்சீர்

ஈரசைச் சீர் என்பது இரண்டு அசைகளால் ஆகி வருவது ஆகும்.

அவை:

தேமா, புளிமா , கருவிளம் , கூவிளம், என நான்கு வகைப்படும்.

நேர் நேர் - தேமா - (எ-டு) மா/மா

நிரை நேர் - புளிமா - (எ-டு) நல/மா

நிரை நிரை - கருவிளம் - (எ-டு) மதி/முகம்

நேர் நிரை -கூவிளம் - (எ-டு) தா/மரை

இவை நான்கும் ஆசிரிய உரிச்சீர் என்று வழங்கப்படும்.

3.மூவசைச்சீர்

மூன்று அசைகளால் ஆகி வருவது மூவசைச் சீர் எனப்படும். அவை:

நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய் - (எ-டு) வா/ழா/தார்
நிரை நேர் நேர் - புளிமாங்காய் - (எ-டு) மல/ரன்/ன
நிரை நிரை நேர் - கருவிளங்காய் - (எ-டு) குடிப்/பிறந்தார்
நேர் நிரை நேர் - கூவிளங்காய் - (எ-டு) யா/மறிந்த

மேற்கூறிய காய்ச்சீர் நான்கும் வெண்பா உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஈரசைச்சீர்கள் ஒவ்வொன்றின் இறுதியிலும் நிரை என்னும் அசையைத் சேர்த்தால் மூவசைச்சீர்களாகிய கனிச்சீர் நான்கும் இடம்பெறும். அவை:

நேர் நேர் நிரை - தேமாங்கனி - (எ-டு) பூந் /தா/மரை
நிரை நேர் நிரை - புளிமாங்கனி - (எ-டு) இனி/தா/வது
நிரை நிரை நிரை - கருவிளங்கனி (எ-டு) மரந்தளிர்ந்தது
நேர் நிரை நிரை - கூவிளங்கனி (எ-டு) கா/விரிக்/கரை

மேற்கூறிய நான்கும் வஞ்சி உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

காய்ச்சீர்கள் நான்கும், கனிச்சீர்கள் நான்கும் சேர்ந்து மொத்தம் எட்டும் மூவசைச்சீர்களாகும்.

4.நாலசைச்சீர்:

நான்கு அசைகளால் ஆகி வருவது நாலசைச்சீர் எனப்படும்.

இதற்கு பொதுச்சீர் என்ற வேறுபெயரும் உண்டு.

தேமா ,புளிமா , கருவிளம் ,கூவிளம் என்னும் நான்கினோடு தண்ணிழல், தண்பூ, நறும்பூ, நறுநிழல் என்னும் நான்கினையும் சேர்த்தால் வரும் 16 நான்கு அசைச்சீர்களும் பொதுச்சீர் எனப்படும்.

நேர் நேர் நேர் நிரை -தேமாந்தண்ணிழல்
எ-டு: மந்த/மா/ருதம்
நிரை நேர் நேர் நிரை -புளிமாந்தண்ணிழல்
எ-டு: இலங்/கு/சா/மரை
நிரை நிரை நேர் நிரை -கருவிளந்தண்ணிழல்
எ-டு: கடி/மல/ரேந்திய
நேர் நிரை நேர் நிரை- கூவிளந்தண்ணிழல்
எ-டு: வா/லெயி/றா/றிய

நேர் நேர் நேர் நேர் - தேமாந்தண்பூ
எ-டு : அங்/ கண்/ வா/ னம்

நிரை நேர் நேர் நேர் -புளிமாந்தண்பூ
எ-டு: வடி/வார்/கூந்தல்
நிரை நிரை நேர் நேர் - கருவிளந்தண்பூ
எ-டு : கடி/மல/ரேந்தி
நேர் நிரை நேர் நேர் - கூவிளந்தண்பூ
எ-டு : வெங்/கனி/யா/னை

நேர் நேர் நிரை நேர் -தேமாநறும்பூ

எ-டு: சிங்/கஞ்சு/சுமந்த
 நிரை நேர் நிரை நேர் -புளிமாநறும்பு
 எ-டு: செழு/நீர்ப்/பவ/ளம்
 நிரை நிரை நிரை நேர் -கருவிள நறும்பு
 எ-டு: முழு/மதி/புரை/யும்
 நேர் நிரை நிரை நேர் -கூவிள நறும்பு
 எ-டு: கொங்/கிவ/ரசோ/கின்

நேர் நேர் நிரை நிரை -தேமாநறுநிழல்
 எ-டு: வெங்/கண்/வினைப்/பகை
 நிரை நேர் நிரை நிரை -புளிமாநறுநிழல்
 எ-டு: விளங்/ கும்/அணி/கலன்
 நேர் நிரை நிரை நிரை -கூவிளநறுநிழல்
 எ-டு: பொன்/புனை/நெடு/மதில்
 நிரை நிரை நிரை நிரை -கருவிளநறுநிழல்
 எ-டு: நனந்/தலை/யுல/குடை

இவ் பூச்சீர் எட்டும், நிழற்சீர் எட்டும் ஆகிய பதினாறும் நாலசைச்சீர்களாக கருதப்படும்.

4.தளை:

செய்யுளில் உள்ள சீர்களில், நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் தம்முள் ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் வருவது தளை எனப்படும்..

தளை ஏழு வகைப்படும். அவை,

- 1.நேரொன்றாசிரியத்தளை
- 2.நிரையொன்றாசிரியத் தளை
- 3.இயற்சீர் வெண்டளை
- 4.வெண்சீர் வெண்டளை
- 5.கலித்தளை
- 6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
- 7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை

1.நேரொன்றாசிரியத்தளை: (மா முன் நேர்)
 நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'மா' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது நேரொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும்.
 (உம்) பரிசில் வென்றான்
 (பரி/சில் - நிரை நேர்-புளிமா,
 வென்/ றான் - நேர் நேர் } மா முன் நேர்

2.நிரையொன்றாசிரியத்தளை: (விள முன் நிரை)
 நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'விளம்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது நிரையொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும்.
 (உம்) மாம்பழம் விழுந்தது

{மாம்/ பழம் - நேர் நிரை - கூவிளம்,
விழுந்தது - நிரை நிரை } விள முன் நிரை

3.இயற்சீர் வெண்டளை: (மா முன் நிரை, விள முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றை 'மா' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலை 'நிரை' என வந்தாலும், நிலைமொழியின் ஈற்றை 'விளம்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலை 'நேர்' என வந்தாலும் அது இயற்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {கன்/று - நேர் நேர் - தேமா

குதித்தது - நிரை நிரை } மா முன் நிரை

{ பா/லொடு - நேர் நிரை - கூவிளம்

தேனும் - நேர் நேர் } விள முன் நேர்

4.வெண்சீர் வெண்டளை : (காய் முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றை 'காய்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலை 'நேர்' என வருமாயின் அது வெண்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {யா/தா/னும் - நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய்

நா/டா/மால் - நேர் நேர் நேர் } காய் முன் நேர்

5.கலித்தளை: (காய் முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றை 'காய்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலை 'நிரை' என வருமாயின் அது கலித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செல்/வப்/போர்க்- நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய்

கதக்/கண்/ணன் - நிரை நேர் நேர் } காய் முன் நிரை

6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றை 'கனி' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலை 'நிரை' என வருமாயின் அது ஒன்றிய வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செந்தா/மரை - நேர் நேர் நிரை - தேமாங்கனி

முகத்/கினி/லே - நிரை நிரை நேர் } கனி முன் நிரை

7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றை 'கனி' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலை 'நேர்' என வருமாயின் அது ஒன்றா வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {பூந்தா/மரை - நேர் நேர் நிரை - தேமாங்கனி

போ/தல/மர - நேர் நிரை நிரை } கனி முன் நேர்

5.அடி

செய்யுள் அடிகளில் உள்ள சீர்களின் அளவைப் பொறுத்து

அடி என்பது ஐந்து வகைப்படும்.

அவை:

1.குறளடி

2.சிந்தடி

3.அளவடி

- 4.நெடிலடி
5.கழிநெடிலடி

1.குறளடி :

இரண்டு சீர்களால் ஆன அடியைக் குறளடி என்பர்.

எ-டு பூந்தாமரை போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்திரிதரும்

2.சிந்தடி :

மூன்று சீர்களால் ஆன அடியைச் சிந்தடி என்பர்.

எ-டு சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்க ணிவள் வாழும்.

3.அளவடி :

நான்கு சீர்களால் ஆன அடி, நேரடி என்றும் அளவடி என்றும் கூறப்படும்.

எ-டு பாட்டியே சிறுமலைப் பழங்கள் இந்தா
என்று பேரன் ஈய வந்தான்
தம்பியே உந்தன் தாத்தா வுக்குக்
கொடு போ! என்று கூறிக்
கொடுக்கப் போவதைக் கூர்ந்து நோக்குவளே

4.நெடிலடி:

ஐந்து சீர்களால் ஆன அடி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு ஊரும் அரவமும் தாமரைக் காடும் உயர்வனமும்
தேரும் உடைத்தென்பரே தெவ்வர் வாழும் செழும் பதியே

5.கழிநெடிலடி :

ஆறு சீர்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களை அடியாகக்
கொண்டது கழி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு சிரித்திருந்த நீலியவள் இரக்க முற்றாள்
சில பேசி நிலா முற்றம் நீங்கி னார்கள்
விரித்திருந்த மெத்தையிலே தனிய றைக்குள்
மேம்பாட்டுத் தாமரைக்கண் கூம்ப லுற்றாள்
-இப்பாடலில் எட்டு சீர்கள் வந்துள்ளன.

6. தொடை :

செய்யுளில் பயின்று வரும் அடிகளிலோ சீர்களிலோ எழுத்துகள்
ஒன்றிவரத் தொடுப்பது தொடை எனப்படும்.

அவை:

- 1.எதுகைத் தொடை
- 2.மோனைத் தொடை
- 3.முரண் தொடை

- 4.இயைபுத் தொடை
 5. அளபெடைத் தொடை
 - 6.அந்தாதித் தொடை
 - 7.இரட்டைத் தொடை
 8. செந்தொடை
- என எட்டு வகைப்படும்.

1.எதுகைத் தொடை:

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது

இங்கு, முதலடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) இரண்டாமடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) ஒன்றி வந்துள்ளன. இவ்வாறு இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

2.மோனைத்தொடை :

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள முதலாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதில்லார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.

இங்கு முதலடியின் முதல் எழுத்தும் இரண்டாம் அடியின் முதல் எழுத்தும் ஒன்றி வந்துள்ளன. எனவே இது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

3.முரண் தொடை :

செய்யுளின், அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள சொல்லோ, பொருளோ முரண்பட்டு (எதிர்மாறாக) நிற்பது முரண்தொடை எனப்படும்.

(உம்) “துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை”

இக்குறட்பாவில் துன்பம் - இன்பம் என அடிகளில் முரண்பட்டு நிற்பதால், இவை முரண் தொடை ஆகும்.

4.இயைபுத் தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலும், சீர்களிலும் இறுதி எழுத்தோ, அசையோ, சீரோ, ஒன்றி வருவது இயைபுத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) தண்ணமுதுடன் ஏன்பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே
தண்ணளியை ஏன்மறந்தாய் வெண்ணிலாவே
பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டோ வெண்ணிலாவே
பெண்மை கண்டும் காயலாமோ வெண்ணிலாவே

5.அளபெடைத்தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ அளபெடை அமைந்து வருவது அளபெடைத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) “கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை”

இங்கு கெடுப்பதூஉங் - எடுப்பதூஉம் என இரண்டு அடிகளிலும்
அளபெடுத்து வந்துள்ளதால் இது அளபெடைத் தொடை எனப்படும்.

6.அந்தாதித்தொடை :

செய்யுளில் ஓர் அடியின் இறுதிச்சீரின் இறுதி எழுத்தோ அல்லது
அசையோ அல்லது சீரோ அடுத்த அடியின் தொடக்கமாக வருவது அந்தாதித் தொடை
எனப்படும்.

(உம்)

வசந்த கால நதிகளிலே வைரமணி நீரலைகள்
நீர் அலைகள் மீதினிலே நெஞ்சிரண்டும் நினைவலைகள்
நினைவலைகள் தொடர்ந்து வந்தால் நேரமெல்லாம் கனவலைகள்
கனவலைகள் வளர்வதற்கு காமனவன் மலர்க்கணைகள்

7.இரட்டைத்தொடை:

செய்யுளில் ஓர் அடி முழுவதும் ஒரே சொல்லே தொடர்ச்சியாக
வருமாறு அமைத்துப் பாடுவது இரட்டைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) “வாழி வாழி வாழி வாழி
அம்ம கோவே வாழி”

8.செந்தொடை :

மேலே குறிப்பிட்ட ஏழு தொடைகளுக்கும் உரிய
இலக்கணங்கள் எதற்குள்ளும் பொருந்தாமல் தனித்து நிற்கும்
தொடை செந்தொடை எனப்படும்.

(உம்) பூத்த வேங்கை வியன் சினை யேறி
மயிலினம் அகவு நாடன்
நன்னுதல் கொடிச்சி மனத்தகத் தோளே

பா வகை

புலவர்களால் இயற்றப்படும் பாக்கள் வெண்பா ஆசிரியப்பா
கலிப்பா வஞ்சிப்பா என நான்கு வகைப்படும்.

வெண்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. வெண்பாவின் இறுதி அடி மூன்று சீர்களைக் கொண்டும்
பிற அடிகள் நான்கு சீர்களைக் கொண்டும் அமைந்திருக்கும்.
2. இயற்சீர் வெண்டளையும் வெண்சீர் வெண்டளையும் வரும்
பிற தளைகள் வராது.
3. இயற்சீரும் வெண்சீரும் (காய்ச்சீர்) பயின்று வரும்.
4. ஈற்றடியின் இறுதிச் சீர் நாள் மலர் காசு பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாடுகளில் ஒன்றைப்
பெற்று முடியும்
5. இரண்டு அடி முதல் பன்னிரண்டு அடிவரை வரும்.
6. செப்பலோசை உடையது.

வெண்பாவின் வகைகள்:

- 1 குறள் வெண்பா,
- 2 நேரிசை வெண்பா
- 3 இன்னிசை வெண்பா
- 4 பஃறொடை வெண்பா
- 5 நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
- 6 இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

1. குறள் வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று இரண்டு அடிகளைக் கொண்டு வருவது.
(உம்) நயன்இல சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயன்இல சொல்லாமை நன்று.

2. நேரிசை வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று நான்கு அடிகளாக வரும். இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று வரும்.
(உம்) நெல்லுக்கு இறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழிஓடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. அடிதோறும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வரும்.
2. பெரும்பாலும் ஆசிரிய உரிச்சீர்கள் வரும். பிற சீர்களும் கலந்து வரும்.
3. குறைந்தது மூன்று அடிகளை பெற்று வரும். மிகுதியான அடிகளும் வரும்.
4. நேர்ரொன்றாசிரியத் தளையும் நிரையொன்றாசிரியத் தளையும் மிகுந்து வரும். பிற தளைகளும் வரும்.
5. ஈற்றடியின் இறுதிச்சீர் ஏ, ஓ, ஈ, ஆய், என், ஐ என்பனவற்றுள் ஒன்றைக் கொண்டு முடியும். ஏகாரத்தால் முடிவதே சிறப்பு.
6. அகவல் ஓசை உடையதாக வரும்.

ஆசிரியப்பாவின் வகைகள்:

1. நேர் இசை ஆசிரியப்பா
2. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா
3. நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா
4. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா

நேர் இசை ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவுக்கு உரிய இலக்கணத்தைப் பெற்று ஈற்று அயல் அடி மூன்று சீர்களாய் பிற அடிகள் நான்கு சீர்களை வரும்.

எ-டு பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி

ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்

பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டுஈண்டு உலகு புரப்பதுவே

கலிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. பெரும்பான்மை காய்ச்சீரும் சிறுபான்மை கனிச்சீர் முதலான சீர்களும் கலந்து வரும்.
2. பெரும்பாலும் கலித்தளையே வரும். பிற தளைகள் சிறிது கலந்தும் வரும்.
3. அளவடியில் அமையும்.
4. துள்ளல் ஓசை உடையது.

கலிப்பாவின் வகைகள்:

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
2. வெண் கலி
3. கொச்சகக் கலிப்பா

வஞ்சிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. பெரும்பாலும் இரு சீர் அடிகளாய் வரும்.
2. சில நேரங்களில் முச்சீர் அடிகள் வருவதும் உண்டு.
3. கனிச்சீர் பெரும்பான்மையாகவும் பிற சீர்கள் கலந்தும் வருவதுண்டு.
4. தனிச்சொல், சுரிதகம் என்ற உறுப்புகளைக் கொண்டு வரும்.
5. தூங்கலோசை ஓசை பெற்று வரும்.

வஞ்சிப்பாவின் வகைகள்:

1. குறளடி வஞ்சிப்பா
2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

அணி இலக்கணம்

செய்யுளில் அமைந்திருக்கும் அழகை விளக்குவது அணியிலக்கணம். இயல்பான அழகை ஆடை, அணிகலன்களால் மேலும் அழகுபடுத்திக் கொள்வதுபோல, ஒரு செய்யுளின் கருத்தைச் சொல்லாலும் பொருளாலும் அழகுபட எடுத்துரைப்பது 'அணி' இலக்கண இயல்பாகும்.

கவிஞர் தாம் கூற நினைத்த கருத்தைப் பாடல் வடிவில் அழகுபடப் புனைவதற்கான இலக்கணமாக அமைவது அணியிலக்கணம். தமிழில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்திலக்கணத்தில் இது ஒன்று.

அணிகள் சிலவற்றையாவது அறிந்து கொள்வது, அழகிய பாடல்கள் எழுதும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும், படிக்கும் பாடல்களின் கருத்தாழத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் பயன்படும்.

பிற்கால அணியிலக்கண நூல்களில் சிறந்ததாக விளங்குவது தண்டியலங்காரம். இதில் தன்மையணி முதலாகப் பாவிசுவணி ஈறாக முப்பத்தைந்து அணிகளும் அவற்றின் வகைகளும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

படைப்பாற்றலில் ஒன்றான பாடல் புனைதல் என்பதற்கு அணிகளைப் பற்றிய அறிவு தேவை. பாட்டு எழுதுவதற்கு மட்டுமன்றி பாடல் வடிவில் உள்ள பழந்தமிழ்

இலக்கியங்களைச் சுவைப்பதற்கும் அணியைப் பற்றிய அறிவு தேவை. அப்பொழுதுதான் அப்பாடல் நயங்களை முழுமையாக அறிந்து சுவைக்க முடியும். அணிகள் பல. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே காணலாம்.

1. உவமை அணி :

அணிகளில் இன்றியமையாதது உவமையணி ஆகும். மற்ற அணிகள் உவமையிலிருந்து கிளைத்தவையாகவே உள்ளன.

அணிகளில் முதலாவதாகவும் பிற அணிகளுக்குத் தாயாகவும் விளங்குவது உவமை அணியாகும். பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், உவமையியல் என்னும் இயல் அமைத்து இவ்வணியை விளக்கிக் கூறியிருப்பதால் இதன் சிறப்பை அறியலாம்.

ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்துக் கூற விரும்புவோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஒன்றைக் கூறி அதனை விளக்குவர்.

போல, புரைய, அன்ன, இன்ன, அற்று, இற்று, மான, கடுப்ப, ஒப்ப, உறழ் போன்றவை உவம உருபுகளாக வரும்.

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்தால் அது உவமை அணி ஆகும்.

எ-டு: அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை

இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை

பூமி தன்னைத் தோண்டுவரைப் பொறுத்துக் கொள்வது போல, நாம் நம்மை இகழ்ந்து பேசுவரைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இக்குறளின் பொருள்.

இங்கு போல என்ற உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்துள்ளது .எனவே இது உவமை அணி ஆகும்.

மயில் போல ஆடினாள்.

மீன் போன்ற கண்.

இத்தொடர்களில் நடனம் ஆடும் பெண்ணோடு மயிலையும், கண்ணுடன் மீனையும் ஒப்பிட்டுள்ளனர்.

இத்தொடர்களில் வந்துள்ள 'போல', 'போன்ற' என்பவை உவம உருபுகளாகும். எனவே இவை உவமை அணியாகும்.

2. எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி:

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு மறைந்து வந்தால், அது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்.

எ-டு:1 தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்

கற்றனைத் தூறும் அறிவு - குறள்

மணற்கேணியில் தோண்டிய அளவிற்கு நீர் ஊறும். மனிதர்கள் கற்கும் அளவிற்கு ஏற்ப அறிவு பெருகும் என்பதே இக்குறளின் கருத்தாகும்.

இங்கு ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு வெளிப்படையாக வரவில்லை, மறைந்து வந்துள்ளது. எனவே இது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்

எ-டு:2 அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி

பகவன் முதற்றே உலகு

என்னும் திருக்குறளின் பொருள், 'எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரத்தை முதலாகப் பெற்றுள்ளமை போல உலகம் ஆதிபகவனை முதலாக உடையது' என்பதாகும்.

இங்கும் போல என்ற உவம உருபு வெளிப்படத் தோன்றாமல் அப்பொருள் தோன்ற இடம் அளித்துள்ளமையால் இப்பாடலும் எடுத்துக்காட்டு உவமை அணியாகும்.

3.இல்பொருள் உவமையணி:

உலகில் இல்லாத ஒன்றை இருப்பது போலவும், நடக்காத ஒன்றை நடப்பது போலவும் உவமைப்படுத்திக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

எ-டு: ' மாலை வெயிலில் மழைத்தூறல் பொன்மழை

பொழிந்ததுபோல் தோன்றியது'.

'கொம்பு முளைத்த குதிரை போலக் காளை

பாய்ந்து வந்தது'.

இத்தொடர்களில் 'பொன்மழை பொழிந்தது போல்', 'கொம்பு முளைத்த குதிரை போல' என்னும் உவமைகள் வந்துள்ளன.

உலகில் பொன் மழையாகப் பொழிவதும் இல்லை. கொம்பு முளைத்த குதிரையும் இல்லை.

இவ்வாறு உலகில் இல்லாத ஒன்றை உவமையாகக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

4.உருவக அணி:

உவமை வேறு உவமிக்கப்படும் பொருள் வேறு என்று இல்லாமல் இரண்டும் ஒன்றே என்பது தோன்றும்படி கூறுவது உருவக அணியாகும்.

எ-டு :

வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக

வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய

சுடர்ஆழியான் அடிக்கே சூட்டினைச் சொல்மாலை

இடர்ஆழி நீங்குகவே .

என்று இப்பாடலில்,

பூமி அகல்விளக்காகவும்,

கடல் நெய்யாகவும்,

கதிரவன் சுடராகவும்

உருவகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. எனவே. இப்பாடல் உருவக அணி அமைந்ததாகும்.

'தமிழ்த்தேன்' என்று கூறுவதும் உருவகம் ஆகும்.

இவ்வாறு உவமானம் வேறு, உவமேயம் வேறு எனத் தோன்றாத வகையில், உவமானத்தின் இயல்புகளை உவமேயத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறுவது உருவக அணி யாகும்.

5.இரட்டுறமொழிதல் அணி (சிலேடை அணி):

ஒரு சொல் அல்லது தொடர் இருபொருள் தருமாறு அமைவது இரட்டுறமொழிதல் அணியாகும். இதனைச் சிலேடை எனவும் வழங்குவர்.

எ-டு: முத்தமிழ் துய்ப்பதால் முச்சங்கம் கண்டதால்

மெத்த வணிகலமும் மேவலால் -நித்தம்

அணைகிடந்தே சங்கத் தவர்காக்க ஆழிக்கு.

இணைகிடந்த தேதமிழ் ஈண்டு - தனிப்பாடல் திரட்டு
பாடலின் பொருள்:

தமிழ்:

தமிழ், இயல் இசை நாடகம் என முத்தமிழாய் வளர்ந்தது;
முதல் இடை கடை ஆகிய முச்சங்கங்களால் வளர்க்கப்பட்டது;
ஐம்பெருங்காப்பியங்களை அணிகலன்களாகப் பெற்றது;
சங்கப் பலகையில் அமர்ந்திருந்த சங்கப்புலவர்களால் காக்கப்பட்டது.
கடல்:

கடல், முத்தினையும் அமிழ்தினையும் தருகிறது;
வெண்சங்கு, சலஞ்சலம், பாஞ்சசன்யம் ஆகிய மூன்று வகையான சங்குகளைத் தருகிறது;
மிகுதியான வணிகக் கப்பல்கள் செல்லும்படி இருக்கிறது;
தன் அலையால் சங்கினைத் தடுத்து நிறுத்திக் காக்கிறது.
இவ்வாறு தமிழுக்கும் கடலுக்கும்பொருந்துமாறு இரு
பொருள் பட பாடி இருப்பதால் இது இரட்டுற மொழிதல் அல்லது சிலேடை அணி
எனப்படும்.

6.ஏகதேச உருவக அணி :

கவிஞர், தாம் எடுத்துக்கொண்ட பல பொருள்களை உருவகப்படுத்திக் கூறும்போது
ஒன்றனை மட்டும் உருவகப்படுத்தி, அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொன்றனை
உருவகப்படுத்தாமல் விடுவது, ஏகதேச உருவக அணி எனப்படும்.
ஏகதேசம் - ஒரு பகுதி

:

எ-டு பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார் - திருக்குறள்

இக்குறட்பாவில் பிறவியைக் கடலாக உருவகப்படுத்திவிட்டு, அதனைக்
கடக்க உதவும் இறைவனடியைத் தெப்பமாக உருவகப் படுத்தாமையால், இஃது ஏகதேச
உருவக அணி ஆயிற்று

7.பிறிது மொழிதல் அணி:

உவமையை மட்டும் கூறி, அதன் மூலம் கூறவந்த கருத்தை உணரவைப்பது
பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

அதாவது, புலவர் தாம் கூறக் கருதிய பொருளை நேரடியாகக் கூறாமல், அதனை
ஓர் எடுத்துக்காட்டின் வழிக் குறிப்பாக உணர்த்துவது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

இதனைச் சுருக்கமாக 'உவமானத்தைக் கூறி உவமேயத்தை விளங்கவைப்பது'
எனலாம்.

எ-டு: பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

'மென்மையான மயில் இறகே ஆனாலும் வண்டியில் ஓர் அளவுக்குமேல், ஏற்றினால் அவ்வண்டியின் அச்ச முறிந்து போகும்' என்பதே இக்குறளின் நேரடியான கருத்து.

மென்மையான மயில்தோகையே ஆயினும், அதனை அளவுக்கு விஞ்சி வண்டியிலேற்றின் அச்ச ஓடிந்துவிடும் என்பது உவமை.

பகைவர்கள் தனித்தனியே நோக்கும்போது மிக எளியோராயினும் ஒன்றுகூடின், தனிப்பட்ட பகை மன்னன் எவ்வளவு வலிமை உடையவனாயினும் அவனை எளிதில் வென்றுவிடுவர் என்பது, இதனால் பெறப்படும் பொருளாகும்.

எனவே இக்குறட்பாவில் பிறிதுமொழிதல் அணி இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு உவமையைக் கூறிப் பொருளைப் பெற வைப்பது பிறிது மொழிதல் அணியாகும்.

8.வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி :

வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி என்பது புகழ்வது போலப் பழிப்பதும், பழிப்பது போலப் புகழ்வதுமாகும்.

:

எ-டு: பாரி பாரி என்றுபல ஏத்தி,

ஒருவற் புகழ்வர், செந்நாப் புலவர்

பாரி ஒருவனும் அல்லன்;

மாரியும் உண்டு, ஈண்டு உலகுபுரப் பதுவே

இப்பாடலின் பொருள்:

கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனான பறம்பு மலை மன்னன் பாரி, வள்ளல் தன்மையில் சிறந்தவன். வந்தவர் கேட்பதற்கு முன்பே தானே முன்சென்று கொடுத்து மகிழ்பவன். கொடுப்பதில் அவனுக்கு இணையாருமில்லை என்ற புகழ் எங்கும்பரவிற்று.

பெரும் புலவராகிய கபிலர், இதனைப் பார்க்கிறார். அப்புலவர், புலவர் பலரும் பாரி ஒருவனையே புகழ்கின்றனர். பாரி ஒருவன் மட்டுமா கைமாறு கருதாமல் கொடுக்கின்றான்? மழையும்தான் கைமாறு கருதாமல் கொடுத்து இவ்வுலகத்தைப் புரக்கிறது. என மழையாகிய மாரியை உயர்த்திப் பாரியைப் பழிப்பது போலப் பாடுகிறார். ஆனால் உண்மையில் பாரி மட்டுமே பயன்கருதாது மழைபோலப் பிறர்க்கு உதவுகிறான் எனப் பாராட்டுவதே கபிலர் நோக்கம். அதனையே இப்பாடல் காட்டுகிறது.

இது பாரியை இகழ்வது போலத் தோன்றினாலும், பாரிக்கு நிகராகக்கொடுப்பவரில்லை என்று புகழ்கிறது. இது பழிப்பது போலப் புகழ்வது ஆகும்.

9.வேற்றுமை அணி :

புலவர் ஒரு செய்யுளில் இரண்டு பொருள்களைக் கூறி முதலில் அவற்றிற்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையையும், பின்னர் ஒரு காரணம் பற்றி அவ்விரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமையையும் சுட்டிக்காட்டிப் பாடுவது வேற்றுமை அணி.

எ-டு : தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளாறும் ஆறாதே

நாவினால் சுட்ட வடு.

இத்திருக்குறளில் முதலில் நெருப்பு, கொடுஞ்சொல் ஆகிய இரண்டும் சுடும்தன்மை உடையவை என்று கூறப்படுகிறது. பின்னர், நெருப்பினால் சுட்ட காயம்

ஆறிவிடும்; உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட வடு ஆறாது என்று இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு கூறப்படுகிறது. எனவே இது வேற்றுமை அணி ஆகும்.

10. சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி:

செய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல், மீண்டும் மீண்டும் வந்து ஒரே பொருளைத் தருவது

சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

எ-டு: எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இக்குறட்பாவில் 'விளக்கு' என்னும் சொல் ஒரே பொருளில் பலமுறை வந்துள்ளதால் இது சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

11. தற்குறிப்பேற்ற அணி:

இயல்பாக நடக்கும் நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞர் தன் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும்.

எ-டு: போருழந்து எடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி
வாரல் என்பன போல்மறித்துக்கைகாட்ட.

சிலப்பதிகாரத்தில், கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரை மாநகரத்திற்குள் நுழைய முற்படும்போது இயல்பாக காற்றில் ஆடும் வெற்றிக் கொடிகள், கோவலன் மதுரையில் கொல்லப்படுவான் என்று முன்னமே அறிந்து வரவேண்டாம் எனக் கையசைப்பதாக கவிஞர் தம் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறியுள்ளார். எனவே இது தற்குறிப்பேற்ற அணி ஆகும்.

12. நிரல்நிறை அணி:

ஒரு செய்யுளில் சொல்லையும் பொருளையும் வரிசையாக நிறுத்தி அவ் வரிசைப்படியே பொருள் கொள்ள வைத்தல். அதாவது, சில சொற்களை முதலில் ஒரு வரிசையில் வைத்து அச்சொற்களோடு தொடர்புடைய சொற்களை அடுத்த வரிசையில் முறை மாறாமல் அமைப்பது நிரல்நிறை அணி ஆகும்.

எ-டு: அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

இத்திருக்குறளில் முதல் வரிசையில் அன்பையும் அறத்தையும் கூறி அடுத்த வரிசையில் அதனால் விளையும் பண்பையும் பயனையும் முறையாக கூறி இருப்பதால் இது நிரல் நிறை அணியாகும்